71STE JAARGANG No. 9067 VRIJDAG 9 JULI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Staten onvoorbereid voor zware taak

Maandagavond start van de begrotings-debatten

Willemstad. — Tegelijk met de „Tour de France" is gisteren in de piste van de Statenzaal de behandeling van de begroting 1954 begonnen.

Woutje Wachtmans droeg gisteren de gele trui, en wanneer we deze "Tour"beeldspraak, met alle eerbied, verschuldigd aan het Statencollege, doortrekken, dan kunnen we zeggen, dat mr I. C. Debrot zich eveneens in de gele trui had kunnen hijsen. En mèt hem de heren P. v.d. Hoeven en H.L. Braam, die weer verdienstelijk etappe-werk leverden. Ook ploegmaat Morkos was in het statenklassement goed op dreef. Maar van de heren aan de andere kant, waarmede wij gemeenlijk plegen aan te duiden de fractieleden van de AVP en NVP, deze zaten in hun hemd. Zij konden in deze „tour de paroles" niet mee, zij bleven steken in een stilzwijgendheid, die pijnlijk genoemd kan worden. Want sedert het uittreden van dr. W. Goslinga, beschikt de NVP niet meer over een behoorlijke gangmaker.

Het doordrijven van de NVP fractie om "coute que coute" de behandeling van de begroting te doen doorgaan, had succes, de krampachtige pogingen van de KVP-COP en Vlaun om dit te verijdelen, waren tevergeefs. Met slechts één stem meerderheid werd besloten, — voorbereid of niet voorbereid, zoals Broos in merkwaadige NVP mentaliteit getuigde — de begoting te behandelen. Dat het moties regende, was te verwachten. Dat er na de schorsing nogmaals getracht werd de behandeling van de Hoofdbegroting uit te stellen: het mocht niet baten.

N.V.P.-haast door Voges getemperd

Verrassend was de ontwikkeling, toen P. v.d. Hoeven, na de schorsing een motie indiende om de behandeling van de Hoofdbegroting 1954 uit te stellen, daar hem gebleken was, dat er kennelijk een misverstand in het spel was. Deze motie, in stemming gebracht, werd met dezelfde stemmenverhouding 10—9 verworpen, zodat de behandeling zou worden voortgezet. Toen echter klopte ineens de hamer van Voorzitter Voges op het groene laken en hij verdaagde de vergadering tot Maandagavond 20.30 uur. Een verrassende ontwikkeling, waarbij de heer Voges, die uit partijdiscipline tegen de motie stemde, desalniettemin liet blijken, dat hij niet kon meegaan met de voorzitter van de Regeringsraad, mr dr M. F. da Costa Gomez, die geïrriteerd door het triest optreden van zijn fractie, zich liet verleiden tot een weinig tactvole zet en al te dwingend voortzetting van de vergadering eiste. De opmerking van de zijde van de Regeringstafel, dat de aanwezigheid van een Landsminister tijdens de begrotingsbehandeling van geen invloed kan zijn op de verdere gang van zaken, de begroting rakende, is een geheel nieuwe staatkundige en politieke visie.

Eman: Liever Nederlandse politie-agenten

Men heeft klaarblijkelijk vuurwerk verwacht, want publicke en gereserveerde tribune torsten het gewicht van vele belangstellenden.

Toen de voorzitter om 20.30 uur de zaal overzag, waren alle regeringszetels bezet en waren coalitie stoelen gevuld met AVP figuren, terwijl een groot aantal adviseurs het bij begrotingsbehandelingen gebruikelijke decorum zorgden.

De opening

Nadat de voorzitter de vergadering had geopend, stond mr. I.C. Debrot reeds op als het onheil voorspellend monument van verzet. Zijn motie van orde — waarop wij straks terugkomen — werd in de ijskast gelegd.

Onder de ingekomen stukken bevonden zich o.m. de vragen van mr. I.C. Debrot omtrent de principiële quaestie van handhaving van de doodstraf of niet. (Bedoelde vragen werden reeds in dit blad gepubliceerd.)

Schorsing Yrausquin

Ten aanzien van de schorsingskwestie Yrausquin stelde de heer E. Jonckheer andere vragen over de schorsing.

Is het juist, dat sinds ongeveer 20 Maart 1954 bij de Regeringsraad in behandeling is het besluit van de Eilandsraad Aruba, waarbij een tweetal raadsleden als zodanig is geschorst?

Is het juist, dat in deze nog geen beslissing is genomen?

Heeft de RR vernomen de beschuldiging, als zou deze schorsing van enige raadsleden van de oppisitie een misbruik van macht vormen teneinde politieke tegenstanders tijdelijk uit te schakelen?

Is de RR niet van mening dat de Ned. Antillen aan hun zelfrespect verplicht zijn de democratische rechten der minderheden te waarborgen, temeer nu de Ned. Antillen ernaar streven een gelijkwaardige partner in het Koninkrijk der Nederlanden te worden?

Is de RR niet van mening, dat ongeacht de merites van de zaak een trage afhandeling daarvan op zichzelf een inbreuk vormt op de rechtszekerheid en een deugdelijk bestuur?

Is de RR niet van mening, dat ook artikel 15 van de Eilandenregeling een zeer spoedige handeling van zodanige schorsing voorschrijft?

Is de RR niet van mening, dat speciaal met het cog op het Statuut en het grote belang, dat daarin wordt gehecht aan de waarborgen der rechtszekerheid, de Ned. Antillen streven te tonen dat zij metterdaad die waarborgen willen handhaven, met name ook door een correcte en spoedige afhandeling van meerbedoelde schorsing?

Kan de Regeringsraad een definitieve datum noemen vóór welke een beslissing in deze te verwachten is?

Ingekomen stukken

De Landsverordening Nijverheidsonderwijs was destijds door de Staten goedgekeurd, doch de publicatie in het P.B. week in belangrijke mate af van hetgeen in de Staten was afgesproken. De heer **P. v.d. Hoeven** was over deze gang van zaken zó verstoord, dat hij om opheldering vroeg, te meer daar er een tweede tekst verscheen over het zelfde ontwerp en zelfs met de zelfde datum. Welke tekst is nu de juiste, aldus spr..

Gevolgen afschaf Karenzdagen

Onder de missiven was een brief van de R.R. waarin zij de Staten mededeelde, dat de afschaf van de karenzdagen vele bezwaren heeft. Afschaffing werkt het absentisme in de hand, het aantal „een-dags" zieken stijgt, er wordt minder efficiënt gewerkt.

Buitendien betekent afschaf der karenz-dagen verhoging van de ziektepremie. De verstandhouding tussen werkgever, die een verscherpte geneeskundige contrôle op het personeel toepast.

De betrokken Landsminister was wel bereid om nog eens in de commissie vergadering te komen praten.

Onder de stukken bevond zich de ontslag aanvrage van dr. Goslinga, de heer Voges wenste dr Goslinga, wiens vertrek uit het Statencollege spr. betreurde, een spoedig algeheel herstel toe.

Landsminister R. Moreno heette de voorzitter van harte welkom.

Hierna werden de adviezen in snel tempo behandeld. Het advies op de wijziging van het nadelig saldo van de Begroting van Bonaire lokte debat uit, waarbij de heer **J. Abraham** wees op het request door arbeiders ondertekend m.b.t. de bouw van het vliegveld. Van dat request getuigde hij dat vele handtekeningen zijn vervalst. Spr. vroeg om een onderzoek. Na ampele discussies werd het advies naar de commissies terug verwezen, teneinde J. Abraham, gelegenheid te bieden zijn grieven zwart op wit neer te leggen. Op de overige adviezen hopen we, na de behandeling van de begroting, nog terug te komen.

GOMEZ

„...laten wij doorgaan"

Motie van Orde om uitstel van begroting te verkrijgen

Belangrijk was de motie van orde, die mr. I.C. Debrot stelde met het doel om de behandeling van de begroting voor een week uit te stellen. Bij aanname van deze motie zou, naar de vergadering later zou leren, de NVP-fractie heel wat vernedering gespaard zijn gebleven. De stem van Julio Abraham was doorslaggevend, nadat E. Broos namens de NVP-fractie, had verklaard, dat voorbereid of niet, de begroting zou worden „doorgedreven".

De motie, mede ingediend door P. v.d. Hoeven en E.J. Morkos, luidde als volgt:

De Staten van de Nederlandse Antillen, in openbare vergadering bijeen;

overwegende, dat sinds de ontvangst van de Nota n.a.v. het Eindverslag op de ontwerp-Begroting 1954 slechts 14 dagen verlopen zijn;

overwegende, dat reeds bij vluchtig doorlezen van deze nota blijkt, dat vele vragen niet, dan wel niet op bevredigende wijze zijn beantwoord;

overwegende voorts, dat sinds de ontvangst van genoemde nota 3 gecombineerde commissievergaderingen, 3 vergaderingen van de commissies ad hoc en 1 openbare vergadering hebben plaats gevonden, die alle grondige voorbereiding vereisten;

overwegende, dat hierdoor geen voldoende tijd is overgebleven voor diegenen, die zich voor de openbare behandeling wensen voor te bereiden;

overwegende ten overvloede, dat de gewoonlijk gebruikelijke voorbehandeling o.a. ter bespreking van eventuele amendementen nog niet heeft plaats gevonden;

overwegende, dat tengevolge van de trage, schriftelijke voorbereiding reeds de eerste helft van het begrotingsjaar is verstreken en het ter voorkoming van stagnatie gewenst is de begroting op verantwoorde wijze zo spoedig mogelijk vast te stellen;

besluiten punt 4 van de agenda van hedenavond af te voeren, de Voorzitter te verzoeken het ontwerp-Begroting 1954 in een openbare vergadering van 15 Juli e.k. ter goedkeuring aan de Staten voor te leggen,

en gaan over tot de orde van de dag.

Doordrijven

De heer **Broos** was van oordeel dat het de NVP er niet om ging of zij voorbereid was of niet, nood breekt wet, de begroting moet worden doorgedreven.

E. Jonckheer klaagde er over, dat hij onder de laatste drie jaren moeilijk heeft gewerkt, nimmer is de D.P. de tijd gegund uitvoerig op de zaken in te gaan, de D.P. was gereed met haar werk, vond de argumenten redelijk en zou dus voor de motie stemmen.

De heer **v.d. Hoeven** verklaarde dat het hem onmogelijk was om zonder voorbereiding een 33 millioenen begroting te behandelen.

In strijd met de afspraken in de commissie vergadering waar niet gesproken is over eventuele amendementen komt men ineens met een openbare vergadering met een behandeling van een begroting. De opmerking van de heer Broos, n.l. dat voorbereiding niet nodig is, vond spr. merkwaardig.

Spr. zou de motie steunen.

De heer **Voges** achtte het niet verantwoord de begroting nog langer uit te stellen. Hij memoreerde de grote achterstand op begrotingsgebied en was bevreesd, dat de vergadering op 15 Juli a.s. ook geen doorgang zal vinden. Spr. ontkende, dat hij de Regering blindelings volgt.

Na ampele discussies werd de motie van orde in stemming gebracht en met de stemmen van de KVP, C.O.P., D.P., Vlaun en Croes voor en de stemmen van de NVP, AVP en J. Abraham tegen verworpen, waarbij aangetekend zij, dat de stem van de heer Julio Abraham de balans deed overslaan.

Hierna deelde mr **I.C. Debrot** mede, dat hij een zeer lange vergadering voorspelde, de heer P. v.d. Hoeven demonstreerde e.e.a. door met een groot aantal boeken, encyclopaedieën te komen aandragen.

(Vervolg zie pag. 2)

Nieuwe A.B.C.-bussen

Willemstad. — **In onze editie van gisteren meldden wij dat enkele bussen van het Autobus Bedrijf Curaçao waarschijnlijk door zwakte of ouderdom door hun wielen waren gezakt.**

Wij kunnen nu melden, dat deze bussen waarschijnlijk niet lang meer in bedrijf zullen zijn. Het Autobus Bedrijf heeft namelijk zes nieuwe Chevrolet-bussen besteld, aldus vernemen wij. Deze bussen hebben een diesel motor en kunnen 32 zitpassagiers vervoeren.

Wij zijn verheugd dat de modernisering van het Autobus Bedrijf uitgevoerd wordt en dat nieuw materiaal onderweg is. Het andere materiaal kan nu worden afgevoerd. nieuwe bussen worden eind van deze maand hier verwacht.

Stadion-kaarten uitverkocht?

Willemstad. — De voorverkoop van kaarten voor de wedstrijd Nederland — Curaçao blijkt een groot succes te zijn. Wij vernemen dat reeds alle plaatsen van de tribune, van Fls. 9.— zijn uitverkocht en dat nog maar een beperkt aantal andere plaatsen beschikbaar is.

Geschat wordt, dat het stadion geheel uitverkocht zal zijn.

14 Juillet-viering door de Fransen bij C.P.I.M.

Willemstad. — Woensdag, 14 Juli a.s. is het weer de dag van „La fête nacional Française" of om het „gewoon" te zeggen: de onafhankelijkheidsdag van de Franse Republick. A.s. Woensdag zullen Fransen, waar ook ter wereld zij zich bevinden, van Parijs tot Reunion of van Togoland tot St. Bartholomew, de 165ste verjaardag van de bestorming van de Bastille vieren.

De bestorming en bevrijding door de Parijzenaars van de gevangenen in deze staatsgevangenis „Bastille", op die gedenkwaardige dag in Juli 1789, vormde een belangrijk keerpunt in de geschiedenis van de wereld, evenals de vorming van de 1ste Franse Republiek na de succesvolle revolutie.

Ook voor de op Curaçao woonachtige Fransen zal deze dag, de traditie getrouw kunnen we wel zeggen, op gepaste wijze worden herdacht en gevierd. Dit jaar is er weer een „Comité du 14 Juillet" gevormd, die onder leiding van de heer E. Froston, de organisatie van deze feestdag in handen heeft. De dag zal ongetwijfeld haar hoogtepunt bereiken des ochtends om 11.30 uur in de bekende „feest-barak" nummer 17 van de C.P.I.M. te Suffisantdorp, waar alle Fransen op ons eiland uitgenodigd zijn door het Comité. Nadat de tonen van Rouget de l'Isles „La Marseillaise" zullen zijn verstorven zal er door de aanwezigen één minuut stilte in acht worden genomen om hen, dat gedurende het afgelopen jaar op het veld van eer voor het Franse Vaderland het leven lieten, te eren. Daarna beginnen de festiviteiten, en onze Franse vrienden kennende, belooft het dit jaar weer een „reuze feest te worden...."

Evenals de Venezolanen en anderen werkzaam bij de C.P.I.M. die elke jaar op hun antionale Feestdag vrij van dienst krijgen, zullen ook alle employé's en werknemers van Franse nationaliteit op 14 Juli vrijaf krijgen, natuurlijk voor zover de dienst dit zal toelaten, met behoud van het volle dagloon. Degenen die op die dag moeten werken, bijvoorbeeld de wachtlopers, zullen een dag loon extra uitbetaald krijgen.

Naar wij vernemen bedraagt het aantal werknemers van Franse nationaliteit werkzaam bij de C.P.I.M. ongeveer vijftig tot zestig. De Fransen vormen dus een van de kleinste werknemersgroepen bij de maatschappij. De overgrote meerderheid hiervan is afkomstig van het Franse gedeelte van het eiland St. Maarten (Saint Martin.)

Zoals onze lezers wel weten wordt de Franse Republiek op Curaçao vertegenwoordigt door een honorair Consul, de heer S.A.L. (Mongi) Maduro.

Henk Ulsen opvolger van Paul Storm

Amsterdam. — Op 5 Augustus a.s. vertrekt met het m.s. „Oranjestad" naar Curaçao de Amsterdamse acteur Henk van Ulsen. Hij is door de Sticusa voor een jaar uitgezonden om als regisseur het toneelleven op de Antillen te bevorderen. Van Ulsen, die 27 jaar oud is, maakt deel uit van de Nederlandse Comedie. Hij volgt Paul Storm op, die in November in Nederland wordt terug verwacht. Van Ulsen zal ook op Aruba werkzaam zijn.

ESSO NEDERLAND N.V. De heer Klaare geen directeur meer

's-Gravenhage. — In de jaarlijkse vergadering van aandeelhouders der Esso Nederland N.V. heeft de heer B. Klaare te kennen gegeven een herbenoeming als directeur der vennootschap in verband met persoonlijke overwegingen en rekening houdende met zijn gezondheidstoestand, niet meer te kunnen aanvaarden.

De heer Klaare zal echter als president-commissaris der maatschappij blijven fungeren.

Brits-Iraanse oliegeschil

Teheran. — Gisteravond is te Teheran medegedeeld, dat in beginsel overeenstemming is bereikt over de voornaamste punten ter regeling van het oliegeschil. De leider van de Perzische delegatie deelde mede, dat de overeenstemming betrof het bestuur, de schadevergoeding en de prijsvaststelling. Verwacht wordt, dat nog vóór eind Juli een definitieve regeling van het Brits-Iraanse oliegeschil kan worden bekend gemaakt.

Luchtbeschermings-oefening in Canada en de Ver. Staten

Washington. — In Augustus zullen op nimmer te voren gekende schaal op het Noordamerikaanse vasteland luchtbeschermingsoefeningen worden gehouden, waaraan de Verenigde Staten en Canada zullen deelnemen met honderden bommenwerpers en onderscheppingsjagers. De doelen en aanvalsdata worden geheim gehouden.

Heden bespreking over Z.O.-Azie

Washington. — Heden zullen te Washington tussen vertegenwoordigers van de Verenigde Staten, Australië en Nieuw Zeeland beginnen de besprekingen over een verdedigingsverdrag voor Zuid-Oost-Azië. De besprekingen zullen een veel uitgebreider terrein bestrijken dan aanvankelijk was voorzien.

Er zal niet slechts gesproken worden over de militaire veiligheid der betrokken staten, doch evenzeer over maatregelen ter versterking van de economische positie dezer landen. Dit zal geschieden door het beschikbaar stellen van technische deskundigen, het tevoren opstellen van plannen voor het economische beleid en het voorzien der deelnemende landen in hun behoefte van dringend benodigde goederen en machinerieën, aldus verluidt van officiële Amerikaanse zijde. Dit betekent, dat de Verenigde Staten, Engeland, Australië en Nieuw-Zeeland het erover eens zijn, dat louter militaire voorzorgsmaatregelen in Zuid-Oost-Azië onvoldoende zijn en dat de democratieën aldaar ook de koude oorlog moeten winnen.

Tour de France

Wagtmans winnaar van de eerste etappe

Brasschaat. — De eerste etappe van de Ronde van Frankrijk van Amsterdam naar Brasschaat (Antwerpen) over een afstand van 216 kilometer is gewonnen door de Nederlander Wagtmans in 5 uur 23 min. 27 seconden vóór Bauvin van de Franse Noord-oost-Centraal ploeg in 5 uur 23 min. 28 seconden. Gerrit Voorting en Wim van Est werden met andere renners ex aequo geklasseerd op de vijfde plaats in dezelfde tijd als Bauvin. De overige Nederlanders Faanhof, Maenen, Nolten, Roks, Suykerbuyck, Van Breenen en Nico van Eist eindigden ex aequo op de 26ste plaats. In het ploegenklassement bezet Nederland de eerste plaats met 15 uur 9 min. 23 seconden. De prijs voor de strijdlustige renner werd toegekend aan de Zwitser Koblet. Hij kreeg vier stemmen tegen Wagtmans twee.

WOUTJE
.....goed begin......

Om 11.25 uur precies gaf directeur Jacques Godett gistermorgen het startsein aan 110 deelnemende renners aan de Ronde van Frankrijk voor de eerste etappe Amsterdam—Brasschaat. Het officiële startsein viel op de Sloterweg, nadat burgemeester d'Ailly in het Olympisch Stadion de symbolische start verricht had met het doorknippen van een rood-wit-blauw lint. Tienduizenden in de hoofdstad waren op de been om het vertrek gade te slaan en ook langs de gehele route door Nederland stelden vele honderden belangstellenden zich op om de toerkaravaan voorbij te zien trekken. Renners en publiek troffen het buitengewoon, want voor het eerst sinds lange tijd zond een heerlijk zonnetje zijn koesterende stralen naar beneden. In Amsterdam waren de cafés en restaurants de gehele nacht open (hiervoor was door B. en W. speciale vergunning verleend) en vele speciale festiviteiten en shows hielden de ogen van de duizenden, die gistermorgen afscheid van de renners namen, open.

KOBLET
.....prijs voor strijdlust.....

Plan van Eisenhower: H-bom-proeven voor najaar af te lasten

New York. — De correspondent te Washington van de „New York Post" bericht, dat Eisenhower voornemens is een nieuwe reeks proeven met waterstofwapens in het najaar af te gelasten. Hij zou ook opdracht gegeven hebben geen grotere waterstofbommen te maken dan de bom, die op 1 Maart tot ontploffing werd gebracht.

Technische factoren en veiligheidsoverwegingen zouden hiertoe hebben geleid, aldus de correspondent. Het herfstweer in het Zuiden van de Stille Oceaan werd ook bijzonder ongunstig geacht voor het nemen van proeven, daar harde winden en hevige regenval het gevaar verhogen van het verspreiden der radio-aciviteit.

Groei naar beroep in Amerika

(Van een medewerker)

Wie denkt in Amerika alles technisch beter te zullen aantreffen moet zich op ernstige teleurstellingen voorbereid houden. Weliswaar schreeuwen radio en televisie u dag en nacht toe, dat alles in het land der onbe-[illegible]lijkheden „super" is, maar als we dan weer in de buitenwijken van een grote stad een kijkje nemen, of dwalen langs de houten huizen [illegible] overigens toch behoorlijke middenstandswijken, schudden we het hoofd over de miserabele woningtoestanden.

In meer dan één onderneming — en waarachtig niet de kleinste, fluisterden we elkaar verbaasd toe: „wat een vieze troep hier", of „wat een slordigheid met het materiaal."

Maar we waren niet naar Amerika gekomen, om huizen te beoordelen. We wilden gewaar worden, hoe de Amerikaanse jongeman, hoe het Amerikaanse jonge meisje aan hun beroep komen. De gezinsomstandigheden bleken slechts een bescheiden achtergrond te vormen voor de beoordeling van deze zo gewichtige vraag.

In een boekje, uitgegeven door het Office of Education, getiteld: „Education in the United States of America", lezen we het volgende:

„Het recht van het kind op een juiste opvoeding, is in de U.S.A. geworden en aanvaard tot een onvervreemdbaar recht, ten dienste van alle kinderen, ongeacht de sociale of economische positie van de ouders of de familie".

Wij moeten de verleiding weerstaan hier een uiteenzetting te geven van het schoolsysteem. Zeer compact samengevat menen wij te mogen zeggen, dat de opvoeding, zoals deze in de school wordt verzorgd, er zich van de eerste klas van de lagere school op richt de jonge mens te laten opgroeien tot wat men noemt „good citizens with high standards of living": goede staatsburgers, die op hoog welvaartsniveau kunnen leven.

De jonge staatsburger wordt dan ook al op de lagere school geconfronteerd met de technische- en handelsproblemen van het Amerikaanse leven.

Samen met hun onderwijzer of onderwijzeres maken de jongelui de plannen voor excursies naar drugstore, postkantoor en plaatselijke industrie. Zelfstandig leert het kind van 8, 9 jaar de weg naar de plaatselijke bibliotheek, waar hij met een gewichtig gezicht in zware standaardwerken snuffelt naar gegevens over onderwerpen, hem door zijn onderwijzer opgegeven.

Zodra hij zijn intrede heeft gedaan in de Junior Highschool, krijgt hij volop gelegenheid zijn beroepswensen aan de praktijk te gaan toetsen.

Wij bezochten High Schools te Silverspring, Cincinnati, Toledo en Grand Rapids. Vooral de Central High School in Cincinnati had onze grote bewondering. Niet omdat deze school door 2500 leerlingen wordt bezocht, maar om de technische perfecte uitrusting van deze school. De 2500 leerlingen beschikken over 440 leslokalen, waar 140 vaste leerkrachten en een groot aantal „bijzondere medewerkers", vakleraren uit de praktijk, de lessen verzorgen. De bouw- en installatiekosten van de eerst vorig jaar gereed gekomen school bedroegen ruim 10.000.000 dollar. Het zal de lezer dan ook niet verbazen te horen, dat wij in een van de geweldige leslokalen, maar liefst vier lesvliegtuigen aantreffen. De oudste leerlingen van de Senior High School kunnen in het laatste jaar niet alleen hun diploma van de High School, maar ook hun vliegbrevet behalen. De twintig auto's, die alleen voor het onderricht beschikbaar zijn, vinden we daarna al heel gewoon. Opnieuw verbazen wij ons, wanneer we in een andere enorme zaal tien in volle werking zijnde zetmachines aantreffen. De handzetterij en de drukkerij, die hieraan grenzen, wekken welhaast de indruk, dat wij bij een groot drukkersbedrijf zijn beland.

Een zelfde perfecte uitrusting treffen we in de metaaldraaierij, in de afdeling machinale houtbewerking, in de ziekenzaal, waar meisjes haar verpleegstersliefhebberijen kunnen botvieren. Er is een balletklas, een muziekschool, een kunstafdeling, een edelsmidwerkplaats, enz. enz. enz.

En denkt nu niet, dat wij hier op een ambachtsschool zijn. Dit alles heeft met vakopleiding niets te maken. Deze High Schools komen eigenlijk in de plaats van onze U.L.O.-scholen en H.B.S.-en. Uit de korte samenvatting zal het evenwel reeds duidelijk zijn, dat een vergelijking High School-H.B.S. onmogelijk is. We weten niet naar welke kant het nadeel zou uitvallen. Wel hebben we vastgesteld, dat leerlingen, die de High School verlieten, dus op 18-jarige leeftijd, en naar een college wensten te gaan, de grootste moeite hadden met decimale breuken en naar ons werd verzekerd was hun kennis van de Engelse taal nog allesbehalve volmaakt.

Wat evenwel weer in het voordeel pleit, is, dat zij hun beroepswensen zes jaar lang zelf hebben kunnen testen, met medewerking van vocation councelors, beroepen-voorlichters, die bevens aan de hand van de praktijk beoordelen, of de geschiktheid van de jongeman of het meisje in overeenstemming is met de beroepswens.

's-Gravenhage. — Hr Ms torpedobootjager „Piet Hein" gaat circa half Augustus naar Nieuw Guinea onder commando van kapitein-luitenant-terzee mr A.N. baron de Vos van Steenwijk.

LAATSTE NIEUWS

Druk op Hanoi toegenomen

Hanoi. — De opstandelingen hebben onverwacht hun druk ten Noorden en Noordwesten van Hanoi verscherpt. Er is reden om aan te nemen, dat zij in de komende vier of vijf dagen hun aanval op deze stad zullen inzetten, aldus meldt Reuters correspondent. Het gebulder der kanonnen deed gisteravond de huizen in Hanoi trillen. Talloze welgestelde burgers, zowel Fransen als Vietnamezen, beginnen de stad per vliegtuig naar Saigon te verlaten. Een plaatselijke luchtvaartmaatschappij heeft bekendgemaakt, dat al haar vluchten naar Saigon volgeboekt zijn tot 27 Juli. De voorbereidingen zijn thans voltooid om burgers van het Britse gemenebest door een vloot van R.A.F.-transporttoestellen naar Singapore over te brengen, indien het gevaar toeneemt. De Fransen geloven, dat zij per dag 6.200 mensen per vliegtuig naar de havenstad Haiphong kunnen vervoeren, mits de vliegvelden in hun handen blijven.

Ten Noordwesten van Hanoi hebben de rebellen hevige aanvallen gedaan op militie-posten.

Recht tot het Hart

— Bedenk wel, wat gij over iemand zegt en aan wie gij het zegt.

I. C. Debrot kreeg ovatie

Curacaose politiemannen op Aruba geweigerd

De algemene beschouwingen over de Suppletoire Begroting 1953 hadden met de begroting niets van doen. Het was een oratie over en weer, waarbij de tegenstellingen tussen de coalitie en de oppositie duidelijk aan het licht traden, terwijl het element van de rassendiscriminatie ook opdook, toen Henny Eman op een gegeven moment het politievraagstuk ter sprake bracht en zich onvoorzichtig genoeg liet ontvallen de Nederlandse politieman op Aruba te prefereren boven de Curaçaoënaar. Dat was aanleiding tot een flinke woordenwisseling, waarbij mr I. C. Debrot, sprekende over de ongezonde Arubaanse mentaliteit, die in deze discriminatie een rol speelt, van de publieke tribune enkele warme ovaties in ontvangst te nemen had.

De heer **E. Jonckheer** begon zijn algemene beschouwingen met de algemene klacht, nl. dat de Regering weinig uitvoert en de Staten geen antwoord geven op de vragen. Hij vroeg, waarom er nog geen concretere plannen ter tafel lagen m.b.t. de ouderdomsvoorziening. Hij deelde mede, straks in de hoofdbegroting terug te zullen komen met een uitvoerige vragenlijst te dier zake.

Ik ben moe

De heer Eman wees er op, dat de tijd, waarin men vruchtbaar werken kon, voorbij is. De sfeer vond spr. niet prettig en als lid van de oude garde kon hij verklaren, dat hij moe was van geest. Het aftreden van deze regering achtte spr. een verlies, de regering heeft goed werk gedaan. Hij verzocht de Landsminister van Justitie het politiepersoneel op Aruba voortaan uit Hollanders te doen bestaan.

Politiek luchtje.

De heer **Vlaun** deelde mede, dat hij geen klachten ontvangen had over de politie, indien Henny Eman spreekt over een request, dan zit er een politiek luchtje aan. Indien er sprake van is, dat er een politie-agent moet worden overgeplaatst, aldus Kaiser Vlaun, dan betreft het hier een Surinamer.

Voorts verweet spr. de Regering haar doordrijven om beslist vanavond de begroting te behandelen. Ten aanzien van de karenz-dagen merkte spr. op, dat hij handhaving er van onbillijk vindt.

De heer **J. Abraham** was in het geheel niet te spreken over de verklaringen van Henny Eman, m.b.t. de discriminatie van politie-personeel.

Wij leven onder de Nederlandse vlag, die de discriminatie nimmer gekend heeft, indien politiemannen van de kleur op Aruba geweigerd werden, vond spr. dit een aantasting van de democratie, waarvoor hij de Regering niet ernstig genoeg zou willen waarschuwen.

J. ABRAHAM
„...stuur de agenten maar naar Aruba"

Mr I. C. Debrot hekelde de apartheidspolitiek van Henny Eman fel, hij verafschuwde Henny Emans politiek van rassentheorie à la Hitler en meende fel te moeten protesteren tegen de door Henny Eman gemaakte opmerkingen, die een belediging inhielden aan het adres van de Curaçaoënaar. „Als Curaçaoënaar stel ik er prijs op te verklaren, dat de Curaçaose politieman onder alle omstandigheden zijn plichten kent en deze ook vervult met de ijver, die een goed lid van het politiecorps betaamt, wanneer hier de rassentheorie gepredikt wordt, dan verklaar ik, dat de Nederlandse vlag die niet kent", aldus mr I. C. Debrot, die er op wees, dat tijdens de Lagostaking op Aruba een vliegtuig met Curaçaose politie-agenten van de kleur werd teruggestuurd, omdat de gekleurde politiemannen niet welkom waren. Fel moest spr. protesteren tegen deze krenkende belediging aan het adres van het Curaçaose volk, waarop een donderende ovatie en bijvalsbetuigingen van de publieke tribune neerdaalden op het hoofd van de spreker.

De gummiknuppel

De heer **P. v.d. Hoeven** vroeg zich af, wat de heer Eman in de Staten doet, als hij zo „moe" is. Hierna citeerde spr. een interview, dat de „Arubaansche Courant" had gehad met Henny Eman na zijn weigering om in de laatst gehouden openbare vergadering der Staten quorum te vormen. In bedoeld interview had spr. verklaard, dat hij onder geen enkel beding mede zou werken aan een Statenvergadering, indien hij niet beschikte over de „gummiknuppel", waarmede Henny Eman figuurlijk bedoelde zijn coalitie-meerderheid. Overigens kon spr. het eens zijn met de verklaringen van de heer Jonckheer gedaan in zijn algemene beschouwingen, het doordrijven van deze begrotingsbehandeling was een aanfluiting, aldus spr.

H. L. Braam protesteerde tegen de uitlatingen Henny Eman, hij vond het jammer, dat Henny Eman geen samenwerking zocht met de gekleurde bevolking. Redde mr dr M. F. da Costa Gomez Eman enige tijd terug niet van de gevangenis? De discriminatie-politiek van Henny Eman was een gevaar voor de Antillen, wie met Eman samenwerkt, spreekt zich uit vóór discriminatie.

De Regering antwoordt

Hierna was de Regering aan het woord. De heer **Gomez** deelde mede, dat ten aanzien van de Landsloterij maatregelen in overweging zijn, die aan de klachten van de leden grotendeels tegemoet zouden komen, een en ander vergt echter tijd en studie, zodat het hem niet gegeven was verder hierop in te gaan.

Ten aanzien van de discriminatie van de politie, deelde spr. mede, dat het terugzenden op een misverstand berustte, discriminatie is en wordt niet toegepast, aldus spr.

Landsminister **W. R. Plantz** gaf enkele financiële toelichtingen op vragen, die tijdens de debatten waren ontstaan en verklaarde, dat elke regering die hier zou staan, niet anders gehandeld zou kunnen hebben. De ramingen zijn niet precies te „vatten", aldus spr.

Een wassen neus

Mr I. C. Debrot was het niet eens met de opmerking van de heer Gomez, tijdens de staking van de Lago werden de Curaçaose politiemannen aan de poort uitgejouwd, deze manifestatie en het terugzenden van het vliegtuig hadden een causaal verband, aldus spr.

Het lid **P. v.d. Hoeven** was het met de opmerkingen van de heer Plantz niet eens, de Staten dragen niet de schuld van de vertragingen, want het is de regering zelf geweest, die bijv de suppletoire begroting terugnam. Spr. zag het zó, dat men thans leeft onder de dictatuur van de regerende meerderheid en als de heer Plantz dan beweert, dat elke regering voor deze moeilijkheden zou komen te staan, dan wil dat zoveel zeggen als „de Regering is laat, als de Staten laat zijn" Spr. kon dit argument moeilijk accepteren, òf de autonomie baart zo veel elende, òf de regering deugt niet. Positief is te zien, dat de Regering er de laatste tijd meer en meer op is ingesteld suppletoire begrotingen in te dienen. Door de late indiening en behandeling ervan zijn de gelden reeds uitgegeven, zodat behandeling geen zin meer heeft, zó doende wordt het budgetrecht van de Staten een wassen neus.

Een graag geziene gast

Henny Eman danst in Cas di Pueblo

Henny Eman trachtte de storm te bezweren, die hij opgeroepen had; het woord kleurling had hij nimmer gebruikt en in dit verband wees hij op de goede samenwerking, die hij al die tijd heeft gehad met Kwiers, met de andere leden van de NVP, hoe hij op het „Cas di Pueblo" immer een graag geziene gas is en daar menig dansje had gepleegd met de kleurlingen. Spr kon van zichzelf getuigen, dat hij meer omgang had met kleurlingen dan bijv. de heer Braam. Het was inderdaad zo, dat hij het gedoe van de Staten zo moe was.

De heer **Braam** verklaarde nimmer gehoord te hebben van klachten over de Curaçaose politie, in tegendeel. Ten aanzien van de doom Henny Eman zo geroemde intieme samenwerking met Kwiers, was spr. de mening toegedaan, dat, indien de heer Kwiers op Aruba zou wonen, deze intieme samenwerking van korte duur zou zijn. T.a.v. de vermoeidheid van Eman, was spr. geneigd te geloven, dat de geest van Henny vermoeid was.

Porf. Croes vond een woord van protest hier op zijn plaats, indien Aruba ervan beticht wordt discriminatie te bedrijven, dan wordt dit zeker bedreven door Henny Emans politieke volgelingen. Naar aanleiding hiervan verklaarde spr., dat Henny Eman op een vergadering had verklaard, dat de Curaçaoënaars van de Afrikanen afstammen en dat daarmede raciaal niet mee viel samen te werken.

Julio Abraham verklaarde geïnteresseerd te hebben geluisterd, hij deed een practisch voorstel aan de hand, toen hij met felle bewogenheid en verontwaardiging beschuldigend de vinger ophief en waarschuwde het gevaarlijke spel van het bespelen der sentimenten te laten varen. Hij verzocht de Regering onmiddellijk gekleurde politiemannen — en in groten getale — naar Aruba en de andere eilanden te zenden om te zien of er sprake is van discriminatie.

Henny Eman ging nog even op de gevoerde debatten in, verklarend waarom Aruba Hollandse politiemannen wenste. De politiemannen van eigen bodem zouden door hun relaties op Aruba in gedrang kunnen komen met hun plichtsvervulling.

De heer **Debrot** was er als de kippen bij om Henny Eman dank te zeggen voor zijn steun, nu de voorzitter van de RR getracht had zijn beschuldiging te ontzenuwen.

Tenslotte kondigde mr I. C. Debrot een motie aan, die echter onderschept werd door een tweede motie, waarop de heer Braam zijn capaciteit aan het „slijpen" was, zodat er op een gegeven moment twee moties verschenen.

De heer **Vlaun** waarschuwde de Regering niet in te gaan op 't voorstel van Abraham om ineens grote contingenten politiemannen naar Aruba te zenden, een opmerking, die de heer Abraham deed uitroepen, dat dit wèl geschieden moest, weigering van betrokken politiemannen om naar een ander eiland te gaan, zou spr. qualificeren als dienstweigering.

Nadat de heer Eman tevergeefs getracht had zijn opponenten duidelijk te maken, waarom het feitelijk ging, en waarbij de debatten vinniger en verwarder werden, schorste precies 12 uur vannacht voorzitter Voges de vergadering.

Motie

Na de schorsing, die drie kwartier duurde, kwamen de heren Debrot en Braam met een motie, die zonder hoofdelijke stemming werd aangenomen.

De tekst van deze motie luidde als volgt:

De Staten van de Nederlandse Antillen, in openbare vergadering bijeen op de 8e Juli 1954;

Overwegende, dat het gewenst is twijfel uit de weg te ruimen ten aanzien van discriminatie in het algemeen en in het bijzonder in Overheidsdienst;

gehoord de woorden van de heer J. H. A. Eman en de verklaring van de heer Voorzitter van de Regeringsraad ten aanzien van discriminatie van politieagenten op Aruba;

spreken hun afkeuring uit over elke discriminatieve behandeling ten aanzien van ras of kleur en

verzoeken de Landsregering stipt toe te zien, dat er in geen enkele Overheidsdienst discriminatie als bovengenoemd wordt toegepast.

Suppl Begroting aangenomen

Hierna vond de artikels gewijze behandeling van de Suppletoire Begroting plaats. Veel bijzonderheden deden zich hierbij niet voor, duidelijk is gebleken, dat de Regering zelf niet geheel voorbereid was op de begroting, die zij zelf met zoveel vuur voorstond.

Landsminister **Plantz** gaf weer andere explicaties dan **Gomez**.

De heer **Morkos** had succes om voor de stichting der Gebrekkige Kinderen *f* 8000.— meer op te brengen; om de duurtetoeslagen in de salarissen te corporeren, stuitte op bezwaren van de heer Plantz, die het gehele front van het Algemeen Pensioenfonds niet kon overzien.

De heer **v.d. Hoeven** wilde nl. *f* 200.000.— reserveren t.b.v. het pensioenfonds. Uiteindelijk werd het amendement v.d. Hoeven aangenomen, met dien verstande echter, dat de bestemming er aan ontnomen werd.

De heer Braam wenste iets meer te weten omtrent het aantal vergunningen voor het exploiteren van een radio-omroep, dat bij de Regering ter afhandeling ligt en de terzake geleverde critiek op de Radio Adviesraad. **Landsminister Pouw** deelde hierop mede, dat de Regering nog niet heeft beslist op het uitgebrachte advies van één aanvrager van Aruba afkomstig. De Radio Adviesraad is nog een jong lichaam, die onbekend met de materie nog naar een juiste vorm zoekt. Van deze Raad getuigde spr., dat zij efficiënt werkt.

Hierna werd de Suppletoire Begroting 1953 onder aantekening, dat de DP-fractie geacht wordt te hebben tegengestemd, aangenomen.

Misverstand

Hierna verzocht de heer **v.d. Hoeven** het woord om alsnog de begrotingsbehandeling 1954 uit te stellen. Spr. had tijdens de schorsing vernomen, dat er een betreurenswaardig misverstand is gerezen, daar hij de indruk had gekregen, dat de behandeling van de begroting beslist nu plaats moest vinden i.v.m. een voorgenomen reis van de Landsminister van Financiën naar Nederland (wij publiceerden dit reeds. — Red.).

E. Jonckheer
„...ontevreden..."

De motie had dezelfde tekst als die, welke de heren Debrot, Morkos en v.d. Hoeven bij de aanvang van de vergadering reeds hadden ingediend. Slechts een der overwegingen was gewijzigd en aangepast aan de nieuwe wetenschap, die de heer v.d. Hoeven in de koffiekamer had weten te bemachtigen.

De heer **v.d. Hoeven** deelde ter staving van zijn redelijk verzoek mede, dat het hem bekend was, dat ook enkele Landsministers totaal onkundig bleken van de voorgenomen behandeling der begroting.

Verrassende wending

De heer Gomez verloor bij de debatten zijn geduld en deelde mede, dat de Regering er prijs op stelt de behandeling van de begroting voort te zetten. De Regering had, aldus spr., reeds 30 amendementen ontvangen, de al of niet aanwezigheid van een bepaalde Landsminister deed in het geheel niet ter zake, zodat mr dr M. F. da Costa Gomez refereerde aan de uitspraak van de Staten, die reeds te kennen hadden gegeven de vergadering voort te zetten.

Vlaun wees op het feit, dat men gemakkelijk het quorum zou kunnen breken. **Debrot** betoogde of het erg was of het nu 52 of 53 weken duurt, voordat men met de behandeling begint.

De NVP-fractie bleef gedurende de gehele avond blijk geven van haar totale onmacht, geen woord werd gesproken, de volle aandacht werd de publieke tribune, die op dat deel der volksvertegenwoordiging figuurlijk en letterlijk kon neerkijken, schaamteloos getoond. Totdat de heer Voges het compromis-voorstel lanceerde en abrupt de vergadering verdaagde tot Maandagavond. De gehele Regeringsraad stond perplex en mr dr M. F. da Costa Gomez hief in vertwijfeling zijn handen omhoog als protest tegen deze gang van zaken, waarin de gehele Regeringsraad en adviseurs mede betrokken waren. Het was precies half drie hedenochtend toen deze eerste etappe werd beëindigd.

Oranjestad. — Voor een bezoek van enige dagen vertoeft momenteel op ons eiland de heer C. van Eyk. De heer van Eyk maakt een reis door verschillende landen van Zuid-Amerika en reist voor een combinatie van Nederlandse Zuivelfabrieken. Hij logeert in het Hotel Strand.

MULO-EXAMENS

Willemstad. — Voor het M.U.L.O.-examen, gehouden op 11, 12, 13 Mei en 8 Juli 1954, slaagden 17 van de 20 geëxamineerden voor het A-examen.

Het zijn: Eddy August Lieveld, Rudolf Christiaan Linkers, Harry Sixto Lourens, Johan Gilberto Lourens, Clarinda Everarda Lamp. Kathleen Enismoor Joseph, Cynthia Isbelia Kroon, Swinda Veronica Leito, Wilfred Euladio Manning, Jules Adriaan Marchena, Valdemiro Pablo Martis, Ruben Silvano Paula, Carlos Seferino Pieters, Ingrid Prince, Ilse Hedwig Quast en Albertus Rietkerk.

Aan allen onze hartelijke gelukwensen.

Life vraagt Uw aandacht

Willemstad. — De wonderen zijn de wereld nog niet uit. Nu is er weer een nieuwe, batterij of beter gezegd accu op de markt verschenen die voor het publiek een donderslag bij heldere hemel betekend. De accu, die de naam draagt van „Life" heeft enorm opzien gebaard doordat hij gegarandeerd wordt voor de levensduur van de wagen. Wanneer een of ander defect aan het licht treedt, krijgt de klant een nieuwe accu dan wel een gratis reparatie. Zou deze vinding eindelijk een einde betekenen aan de misère die steeds weer optreed bij zwakke accu's? De fabriek garandeert het, en doet dit zeker niet wanneer zij niet zeker van haar zaak is.

Schermwedstrijden in Asiento

Willemstad. — De gisteravond in Asiento gehouden schermwedstrijden heren floret tussen C.S.C. en Musketiers 2 zijn overtuigende wijze gewonnen door C. S. C. en maar liefst met 9—0.

De twee dameswedsrtijden tussen CSC en Asiento 1 en 2 won C.S.C. eveneens en wel met resp. 5—4 en 7—2.

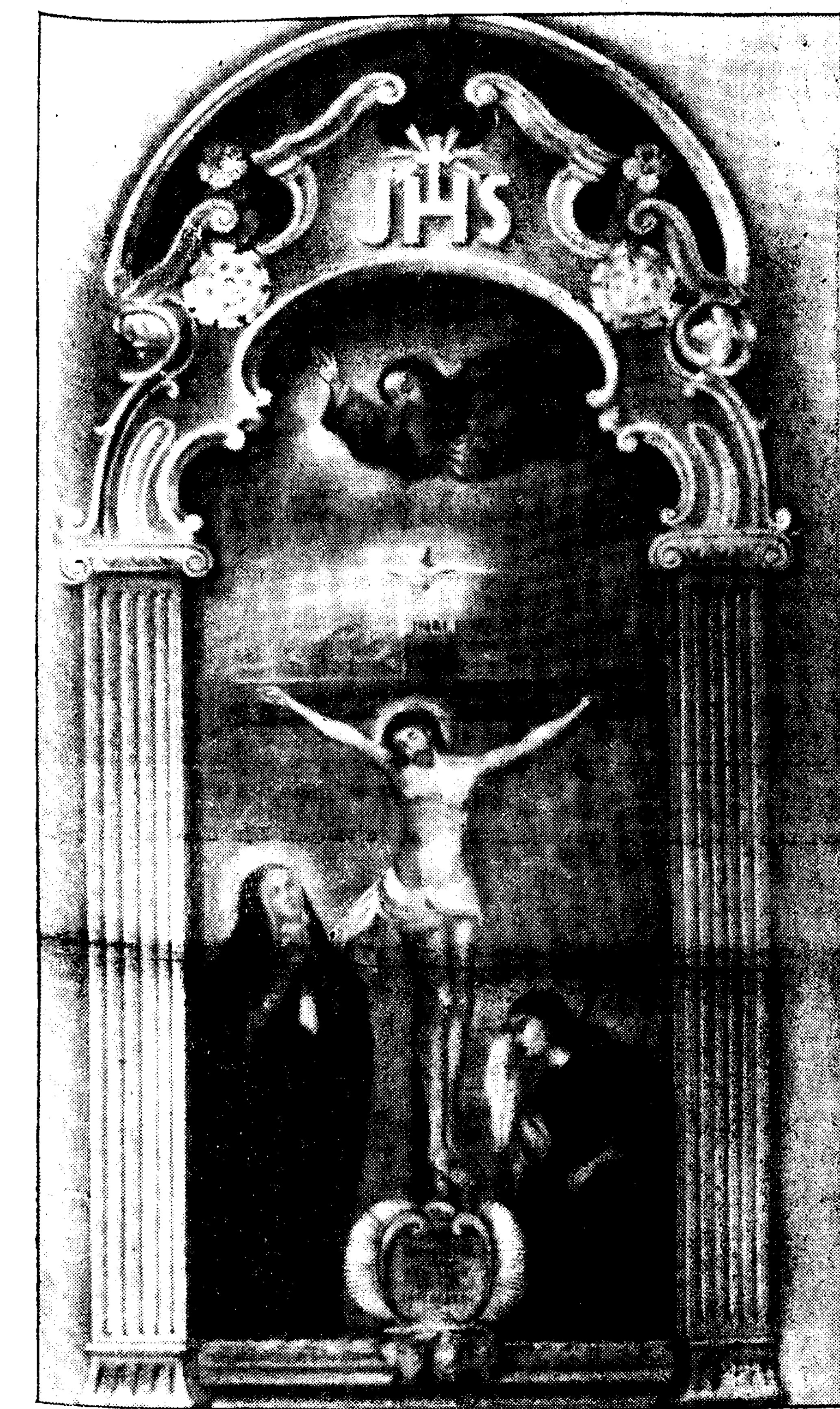
De uitslagen van de Dinsdag j.l. gespeelde wedstrijd degen tussen Musketiers en Asiento. is door eerstgenoemde gewonnen met 6—3.

Oakland. — De wereldkampioen middengewicht Carl „Bobo" Olson heeft te Oakland in Californie in de vierde ronde een k.o.-overwinning op Pedro Gonzales uit Pennsylvania. Bij het op tien ronden gestelde gevecht stond de titel niet op het spel. Op 20 Augustus zal Olson in San Francisco zijn titel verdedigen tegen Rocky Castellani uit Cleveland.

Muurschildering van de Heiland overleeft alle aardbevingen

Griezelige knekelstad in Franciscaanse crypte

Lima. — „El Señor de los Milagros" is een wonderlijke geschiedenis. In de oude kerk van las Madres Nazarenas naast de „Casa de Dios, Puerta del Cielo" bevindt zich boven het altaar een muurschildering van Christus aan het kruis, waarvan verteld wordt, dat er ongelooflijke en zeer wonderlijke dingen mee gebeurd zijn. De lezingen lopen wel een beetje uiteen. Hetgeen de Nederlandse journaliste Mary Pos daarover in haar boek over Zuid-Amerika „Mañana" vermeldt, wijkt enigszins af van het verhaal, dat wij uit de mond van een der slotzusters van de Madres Nazarenas in Lima vernamen. Maar het komt er toch in grote lijnen mee overeen.

Dit is de beeltenis van „El Señor de los Milagros", door een eenvoudige werkman op de muur van zijn woonkamer geschilderd. De muur en de afbeelding van Christus aan het Kruis overleefden op wonderbaarlijke wijze alle aardbevingen, waardoor de Peruaanse hoofdstad in de loop der jaren geteisterd werd, en vormt thans het middelpunt van een grote verering van het hele Limanese volk.

Zittende mummies zijn dode getuigen van Inca-tijdperk

Vele jaren geleden woonde er in Lima een brave jongeman, een kleurling, die in de kamer van zijn woning een muurschildering aanbracht van Christus aan het kruis. Omtrent het leven van de man is niets bekend, maar het werk van zijn handen kreeg des te meer bekendheid. Want toen tijdens een aardbeving vele huizen en kerken in Lima verwoest werden, en ook de woning, waarin zich de muurschildering bevond instortte, bleef de muur met de beeltenis van Christus aan het kruis overeind staan. Het gerucht over dit wonderlijk gebeuren verspreidde zich snel door de stad. En de gelovige Limanezen kwamen in drommen naar het huis om er in hun nood tot de lijdende Heiland te bidden, die hen deze beproeving in navolging van Zijn eigen lijden en dood had overgezonden.

Men besloot de muur, waarop de schildering zich bevond, te conserveren door er een kerk omheen te bouwen en dit heiligdom toe te wijden aan El Señor de los Milagros. Verschillende aardbevingen hebben sindsdien de stad geteisterd. Die van 1940 speciaal was zeer zwaar en eiste veel doden. De bouwvallen daarvan zijn hier en daar in de stad nog te zien. Maar ook toen bleef de muurschildering gespaard en vertoonde zij zelfs geen scheurtje. Wel zeer wonderlijk is daarbij, dat waar de verf van de figuren onder het kruis, de H. Maagd en een engel, reeds begint af te schilferen, de figuur van de Heiland gaaf blijft.

In de eerste tijd kwam voornamelijk de gekleurde bevolking van de stad ter pelgrimage naar het heiligdom. Maar al heel spoedig werd de kerk het middelpunt van een algemene verering. En dat is ze tot op de dag van vandaag gebleven. Want ieder jaar in October viert Lima op grootse wijze het feest van El Señor de los Milagros.

Paarse kaarsen

Op de ochtend van het feest van Petrus en Paulus (dat in Perú als een Zondag geldt, waarop niet gewerkt wordt), bracht Alfredo, onze chauffeur, ons naar de genadekapel terzijde het heiligdom. Wij kochten in de stalletjes op de stoepen voor de kapel paars gekleurde kaarsen met de beeltenis van de wonderbaarlijke muurschildering en plaatsten deze in de kaarsenstandaard achter in de kapel. Een priester droeg het heilig misoffer op. Het is eigenaardig hoe men in een kleine kapel vol biddende mannen, vrouwen en kinderen getroffen kan worden door de universaliteit van de kerk. Of het Limanezen zijn, of Indianen uit het gebergte, of vreemdelingen, die van verre komen, allen zijn zij verenigd in het ene Offer, dat Christus zelf is.

Het Offer, dat millioenen malen reeds op alle plaatsen ter wereld werd opgedragen, en nog even zovele keren in de toekomst zal opgedragen worden. Thomas á Kempis heeft eens geschreven in zijn Navolging van Christus, dat velen ter bedevaart gaan en heilige plaatsen bezoeken, zonder hiervan voordeel voor hun ziel te ondervinden. Wij willen niet zo vermetel zijn dit in twijfel te trekken. Maar dat zeer velen in het heiligdom van de Madres Nazarenas een versterking van hun geloofsleven ondervonden, is toch even zeker.

De stem van een slotzuster

Daarvoor behoefde men slechts te luisteren naar de zuster, die ons vanaf haar onzichtbare plaats van de grote wonderen vertelde, welke het gebied tot El Señor de los Milagros in de zielen uitgewerkt. Wij stonden gebukt voor een soort loket, waarin een draaideurtje van ongeschaafd hout iedere blik naar binnen verhinderde, en luisterden naar de zachte stem van de slotzuster. Wij konden haar gedaante in onze verbeelding roepen. Want tevoren hadden wij de geschilderde beeltenis gezien van de stichteres van het Instituto Nazareno, de dienaresse Gods Madre Antonia Lucia del Espíritu Santo. Zij was geheel in het paars gekleed, droeg een doornenkroon op het hoofd en een singel om de hals. Op deze wijze gaan ook thans nog de Madres van het slotklooster gekleed.

> Peruaanse reis-impressies
> door
> A.G. Jansen
> (III)

Onpeilbaar

De zuster gaf ons de afbeelding van de miraculeuze muurschildering en van de in geur van heiligheid gestorven stichteres van het Instituto Nazareno. En zij gaf ons de gewijde medailles van Nuestra Señora de la Nube en Nuestro Señor de los Milagros. En dan leidde een gids ons de kerk binnen, die gesloten was. Wij begaven ons naar de schemerige ruimte achter het altaar. En daar zagen wij achter glas de muurschildering met de beeltenis van de Zaligmaker aan het kruis, gaaf en ongeschonden. Een ontroerend schilderij van een godvruchtig man, dat God in Zijn goedheid gespaard had voor de gruwel der verwoesting. En als zovele malen in het verleden wisten wij ons in tegenwoordigheid van het goddelijke en het heilige en voelden wij ons klein tegenover het mysterie van Gods godheid en almacht. Want of wij nu pelgrimeerden naar het graf van de heilige Bernadette Soubirous, die de schone Dame in Lourdes' grot aanschouwde en wier gebalsemd lichaam wij in Nevers mochten zien, of naar Lisieux, waar de Kleine Heilige Theresia in een glazen sarcophaag begraven ligt, of naar het geboortehuis van de heilige Jeanne d'Arc te Domremy dan wel de plaats waar zij verbrand werd op de markt van Rouen, het was altijd weer het heilige, dat zich aan ons manifesteerde, het onaardse, de weg naar genade en dieper geloof.

De ongelovige beziet al deze dingen met scepsis en wantrouwen. Voor hem hebben alleen de dingen waarde, die hij kan berekenen of die hij tastbaar voor zich ziet. De gelovige erkent zijn kleinheid en weet dat hij niet alles met zijn eindig verstand kan bevatten. Hij buigt het hoofd voor het mysterie en vraagt om genade voor zich en de zijnen. Hij weet dat Gods Geheimenissen onpeilbaar zijn en dat God in Zijn genadegaven onovertrefbaar is.

Catacomben

Van hier naar het Convent van de Franciscanen was voor Alfredo maar een (figuurlijke) stap. In de prachtige romaanse kerk was de H. Mis nog niet ten einde. En wij vroegen een der Broeders ons door de onderaardse crypte te willen begeleiden. Men noemt de gangen onder kerk en convent hier catacomben. En niet zonder reden. Want behalve dat zij voor begraafplaats gebruikt werden, dienden zij in het rumoerige koloniale tijdvak ook als schuilplaats voor hen, die slachtoffer van het regiem dreigden te worden. De Broeder daalde als eerste de ongelijke stenen trap af, in

Een Indiaanse vrouw in de klederdracht van Pisac, een landstreek van Perú.

zijn eeltige hand een stompje brandende kaars. Wij volgden hem huiverend. De beweeglijke schaduwen langs de gangwand, de lage gewelven, de nauwe doorgangen en de scherpe geur van oude aarde vermengd met die van geraamten en vermolmde doodskisten gaven ons een onbehagelijk gevoel. Hetzelfde dat wij hadden in onze jeugd, toen wij de film: „Het testament van dr Mabuse" of „De man met de wassen beelden", zagen.

Luguber

De Broeder hield stil in een zeer lage ongeveer rechthoekige ruimte. Langs de wanden waren diepe nissen in de aarde uitgehouwen. En daarin lagen de beenderen van honderden lijken. Onaandoenlijk sukkelde onze gids van wand tot wand, het gebrekkige licht van zijn kaars in de lugubere holten werpend en met zijn zacht castilliaans uitleggend, dat deze menselijke overschotten hier reeds sinds onheugelijke tijden lagen. Toen hij stilstond midden in deze ruimte van de dood, zagen wij hoe versleten zijn habijt was en hoe onverzorgd zijn uiterlijk.

Doch hij ging ons al weer voor door een lage nauwe gang, nadat hij een gebrekkige electrische verlichting had ontstoken. In kleine nissen ter hoogte van ons gelaat stonden doodshoofden, die aan de achterzijde door een rood lampje verlicht waren. Iets lugubers hadden wij in ons leven niet gezien. Wij behoefden ons gelaat slechts een kwartslag te draaien om met de schedels in aanraking te komen. Wij hebben vroeger wel eens horen beweren, dat de volgelingen van Franciscus weten hoe zij het volk moeten „pakken". Wij zullen dat, na hetgeen wij hier zagen, niet meer in twijfel trekken.

Put van de dood

De Broeder was ons ver voor. Wij volgden voorzichtig. Een onzer stiet zijn hoofd tegen een lage gangboog. Hierdoor gewaarschuwd liepen wij gebogen als heel oude mannen. Toen wij in een soort rotonde bijeen stonden, zagen wij de Broeder zich buigen over een putrand. Hij gaf ons een tegen hetzelfde te doen. Wij kwamen beschroomd naderbij in de verwachting opnieuw met iets griezeligs geconfronteerd te worden. Onze verwachting

De Dienaresse Gods Moeder Antonia, Stichteres van het Instituto Nazareno, een congregatie van slotzusters, in wier kerk de wonderbaarlijke muurschildering van El Señor de los Milagros is ondergebracht.

bedroog ons niet. Op de bodem van de put lagen tientallen doodshoofden en beenderen geordend tot een sterfiguur. De een of andere broeder moest hier zeker een hele middag aan gewerkt hebben. En dan had hij, uit de diepte weer naar boven klimmend, op regelmatige afstanden aan de putwanden consolletjes aangebracht, waarop hij (alweer) een doodshoofd geplaatst had. Twee limeñas (Limañese señoritas), die zich bij ons hadden aangesloten, bleven met welbehagen over de putrand hangen, in extase voor dit macabere kunststuk. Maar wij liepen maar gauw door achter de sjokkende Broeder aan, die alweer in een andere kronkelgang verdwenen was.

Wij passeerden stapels vermolmde doodskistenplanken. En nadat wij via een luchtkoker een vluchtige blik in de kerk boven ons hadden geworpen, verzamelde onze geleider ons in een kleine crypte. Wij stonden in gespannen afwachting van zijn volgende griezelstuk. Met uitgestoken hand liep hij op een doodskist toe, opende die en nodigde ons uit daar een blik in te werpen. Wij zagen een gebalsemd lijk, geheel in doeken gewonden. En opnieuw opende hij een kist, die daar naast stond.

Op een hoop

En zich omkerend liet hij het licht vallen in een hoek van de crypte, waar de lijken achteloos opeen geworpen lagen, als oude meubels, die men zonder er nog naar om te kijken op een zolder opbergt. Boven op de hoop balanceerde het geheel in linnen doeken gewikkelde lijkje van een baby. Een onzer had heimelijk de crypte verlaten en wachtte bij het schijnsel van een klein lampje aan de muur. Onaandoenlijk leidde de Broeder ons verder langs nieuwe graven, langs skeletten, langs bergen beenderen en doodshoofden, langs de schrijnen van de Venerable Fr. Juan Gomez, die op de 2e Mei van het jaar 1631 stierf, en van de Venerable Padre Fr. Ramón Tagle y Bracho, die in 1780 het tijdelijke met het eeuwige verwisselde.

Wij klommen en daalden weer af, en sjokten maar achter de Broeder aan door de schemerige straten van het dodenrijk. Wij hadden geen aandacht meer voor de schedels, die zich met honderden aaneenrijden en in ons al maar hetzelfde beeld van de dood opriepen. Met een zucht van verlichting stapten wij in het daglicht.

Reporter-archaeoloog

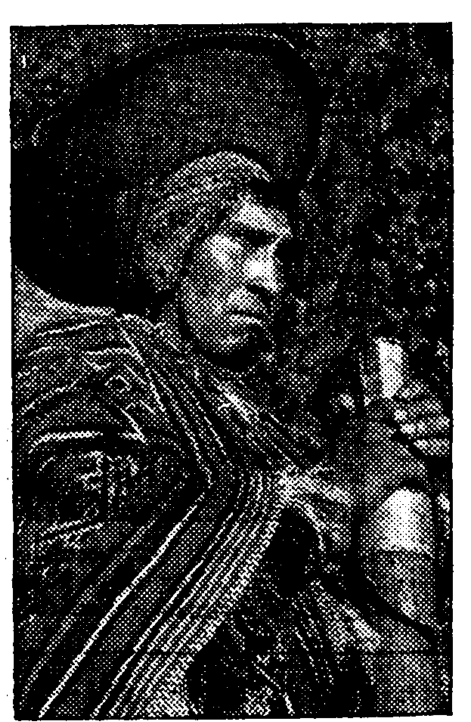
Toen wij na al de belevenissen der vorige dagen een bezoek brachten aan het Nationale Museum voor Antropologie en Archaeologie, dachten wij aan wat John Gunther in zijn boek „Inside Latin America" over Perú schrijft: „A reporter feels almost like an archeologist". De reporter gevoelt zich hier werkelijk een archaeoloog. Want bij elke stap, die hij zet, stoot hij op getuigen uit Perú's oudheid. En hij kan niet schrijven over Lima's straten en pleinen, of hij ontmoet de historie in de namen, die zij dragen en de monumenten, die hen sieren.

Hoeveel te meer dus, wanneer hij zijn schreden richt naar het museum, dat bij uitstek is ingericht om Perú's oudheid te bewaren en te doen spreken door de beste getuigen van 's lands rijke verleden.

„Inca" is het toverwoord, dat eenieder in de oren klinkt, die over Perú hoort spreken of er op een belangrijke ogenblik in zijn leven naar toe reist. Inca vertegenwoordigt een beschavingsbegrip en een stuk mysterie tevens, even fascinerend als dat van de Pharao's en de horden van Djengis Khan.

In de zalen, patio's en gaanderijen van het Museum voor Antropologie en Archaeologie staan de getuigen van Perú's oudheid bijeen. En beter dan in Pachacamac of Cusco kan men zich hier een beeld vormen van het wonderlijke en mysterieuze leven der oude volkeren van Andes en de kuststrook.

Hier rijen de huaco's (muziekinstrumenten) met duizenden aaneen, hier liggen de quena's (herdersfluiten), de grote vondsten aan monolithen, de Tello Obelisk, die in 1919 in Chavin opgedolven werd. Hier staan de urnen in de patio's, en kan men in de glazen vitrines de oude klederdrachten bewonderen.

Indiaans opperhoofd in feestkledij.

Mummie in zittende houding, zoals deze te bezichtigen is in het Museum voor Antropologie en Archaelogie te Lima. Deze en andere gebalsemde lichamen uit de tijd der Inca's vormen een hoogst belangrijk studie-object voor de geleerden, die de oude geschiedenis van Perú voor het nageslacht willen doen herleven.

El Kipu

Toen wij op een rustige middag het museum betraden, vonden wij er behalve de vrouwelijke suppoosten een geuniformeerde meisjesklas, die giechelend achter een knappe juf aanliep, gewapend met bloc-notes en potloden. Natuurlijk hadden de zittende mum-

Onder deze kerk der paters Franciscanen te Lima bevinden zich de catacomben met overblijfselen van aldaar begraven personen uit de koloniale tijd. Voor de bezoeker is het een griezelige ondervinding door deze onderaardse verblijven vol knekels, doodshoofden en skeletten rond te dwalen.

mies, al dan niet in hun omhulsel, grote aftrek bij het jonge volkje. Maar daarnaast toch ook de Incaschedels met grote gaten in voor- of achterhoofd, allen menselijke overblijfselen uit een gruwelijke tijd. En de stenen en metalen wapens, waarmede de oude volkeren ten strijde trokken. En de fantastische ceramische producten in de Paracas-gallerij. En de weefsels. En zeker niet te vergeten het knopencijferschrift, el kipu genaamd, waarmede de Inca-accountants de economische stand van zaken in het Incarijk vastlegden. Dit knopenschrift bestaat uit een horizontaal gespannen touw, waaraan zich een groot aantal verticaal afhangende touwtjes bevindt, die allen een of meer knopen van verschillende grootte bevatten. Een zeer eenvoudige doch voor die tijd tevens vernuftige manier van cijferschrift. En dan was er een ander gebruiksvoorwerp van touw: en de weegschaal waarvan de schalen uit netten bestaan, frêle en door vrouwenhanden geknoopt, waarmede ongetwijfeld alleen zeer waardevolle voorwerpen en specerijen gewogen werden.

En zo, langs de vitrines peinzend, kwamen wij weer bij de uitgang terug. Daar dachten wij aan het woord van German Arciniegas, dat Perú in werkelijkheid uit twee Perú's bestaat, twee naties, twee geschiedenissen, twee volkeren. Het ene dat van de nieuwe beschaving, door de Spanjaarden geïmporteerd. Het andere dat van de oertijden tot de komst van Pizarro toe. De mysterieuze tijden waarvan de fascinerende overblijfselen in dit museum spreken.

Tussen neus en lippen

Onfortuinlijk

De Engelse soldaat John Fergus McAlpin had genoeg van de dienst en besloot te deserteren. Hij stal een roeiboot in Folkestone en peddelde het Kanaal op in de richting van Frankrijk, waar Parijs zijn twintigjarig hart als een fata morgana lokte. Hij verloor echter een van zijn roeispanen, zodat hij hulpeloos ronddobberde op de golven. Een naar Engeland varend bootje pikte hem op en sleepte hem terug naar waar hij vandaan wilde en daar nam de politie de deserteur onder haar hoede.

Zalig zijn de kalen

In Fort Jameson in Noord-Rhodesia is het een voordeel kaal te zijn. Er is in heel de stad n.l. geen kapper te vinden en er zijn maar weinig mannen, die aan hun vrouwen een schaar en kam durven toe te vertrouwen.

Vergeten

De 34-jarige Juana Morales in Mexico City werd indertijd wegens het uitslaan van beledigende taal in de gevangenis gestopt. Haar vonnis luidde slechts een paar dagen om te kalmeren. Juana moest echter twee jaar, drie maanden en negen dagen langer zitten dan waartoe zij veroordeeld was, omdat, zoals de gevangenisdirecteur generaal Florencio Anitua onlangs verklaarde, de ambtenaren van het gerecht vergeten hadden het bevel tot invrijheidstelling door te geven. Wat voor een taal Juana uitsloeg, toen zij eindelijk de gevangenisdeur achter zich had, vertelt dit bericht niet.

Te groot voor sandwich

Op de Coolidge-boerderij in Sandwich (Amerika) legde een kip een reuzen-ei, dat bijna een half pond woog. Toen het ei werd opengemaakt bleek binnen in het ei nog een prachtig compleet ei van normale afmetingen te zitten.

„SAMMY", HEEFT MOEITE OM AAN DE KOST TE KOMEN

Zeehond met een vliegtuigband

In de wateren rondom de Scilly-eilanden aan de uiterste Zuid-West kust van Engeland zwemt een zeehond rond, die moeite heeft om aan de kost te komen. Oorzaak: een rubber binnenband die stevig om zijn nek zit. „Sammy" — zo hebben de eilandbewoners hem gedoopt — krijgt geen kans om een visje te verschalken. Zodra hij van zijn rots in zee is gedoken, komt hij al weer boven — met de rubberband.

Twee mannen zijn per boot er op uitgetrokken om te trachten „Sammy" met een lasso te vangen en hem van de lastige halsketen te ontdoen. Toen zij bij de rots kwamen, waar het dier zijn pied à terre heeft, bleek Sammy onvindbaar.

Harold Bunney, een van de twee dierenvrienden die voor de redding van de zeehond waren uitgevaren, vertelde later: „Vermoedelijk is hij op een andere rots gaan zitten. Hij zal stellig weer gesignaleerd worden. Ik denk dat we vandaag of morgen wel een aanwijzing van de vissers zullen krijgen".

Op de vraag of „Sammy" niet zal verhongeren door zijn handicap bij de jacht, antwoordde Bunney, een van de twee opzichters die de eilanden rijk zijn: „Dat geloof ik niet, het is een kwieke knaap en hij ziet er welvarend uit".

Noch Bunney, noch de andere officiële functionarissen op de Scilly-eilanden konden verklaren hoe de rubberband, afkomstig van een vliegtuigwiel, zo hecht om hals en vinnen van de zeehond is gekomen.

TRUMAN BUITEN GEVAAR

New York. — Truman, die aan zijn galblaas en blindedarm een operatie heeft ondergaan verkeert thans weer „buiten gevaar". Zijn toestand is dermate verbeterd dat men niet meer regelmatig bulletins zal uitgeven over zijn gezondheid. De ex-president kan weer in zijn kamer in het ziekenhuis rondlopen.

Ambassadeur maakt kanotocht van 450 km

Zes kanovaarders, onder wie de Nederlandse ambassadeur in Canada, de heer A. H. J. Lovink, pogen de geschiedenis tot nieuw leven te brengen door een 450 kilometer lange tocht van Fort Charlotte naar fort Fances in Ontario te ondernemen via Laverendrye's „voyageurs" route. De metgezellen van de heer Lovink zijn de voorzitter van de commissie van onderzoek voor de defensie, dr. O. M. Solandt, de plaatsvervangend hoge commissaris voor Zuid-Afrika John Endeman, de vertegenwoordiger van de Isaac Walton League of America, Sigurd F. Olson, de directeur van de bond van Canadese clubs Eric Mores en een journalist.

Het gezelschap is dezer dagen van Fort Charlotte, een nederzetting aan de mond van de rivier de Pidgeon, vertrokken en hoopt al peldelend op 17 of 18 Juli op de plaats van bestemming aan te komen.

Laverendrye ondernam de tocht in 1761 en vermeldde ervan dat de „verschrikkelijke beproeving" zijn mannen tot muiterij dreef. De huidige „voyageurs" kwamen op de gedachte eens te onderzoeken hoe „verschrikkelijk" die wel geweest moet zijn, toen zij in de zomer van het vorig jaar door Quetico Park reizen.

„Amigoe"-wereldnieuws in beeld

125-Jarig bestaan der Grenadiers en Jagers. De commandanten van de Grenadiers en Jagers overhandigden op Paleis Soestdijk aan H.M. de Koningin een door estafettelopers van deze Garderegimenten overgebrachte oorkonde. Rechts van H.M. de Commandant, de Lt. Kol. Van der Vorst. Deze estafetteloop is gehouden ter gelegenheid van het 125-jarig bestaan van het Nederlandse keur-corps der Grenadiers en Jagers.

Hier hebben wij er niet veel last van gehad, onze eindexamen candidaten nemen de uitslag nog al rustig op. De „gebakten" kijken wat sip, maar daarna is het weer voorbij. Maar in de Franse hoofdstad Parijs veroorzaakten gymnasiasten vele relletjes. Een aanvankelijk door de politie toegestane optocht ontaardde in een grote vechtpartij, nadat de opgewonden studenten, welke zich aan de vooravond van hun eindexamen bevinden, zicht eerst hadden meester gemaakt var passerende auto's en o.a. voorbijgangers hadden lastig gevallen door hen met meel te bestrooien. De foto toont een aantal studenten op het dak van een autobus in het Quartier Latin.

Zeer tegen alle verwachtingen in heeft Duitsland in de finale tegen Hongarije beslag weten te leggen op de titel van wereldkampioen. Op bovenstaande telefoto zien wij de Hongaarse doelman reddend optreden tijdens een gevaarlijke Duitse aanval.

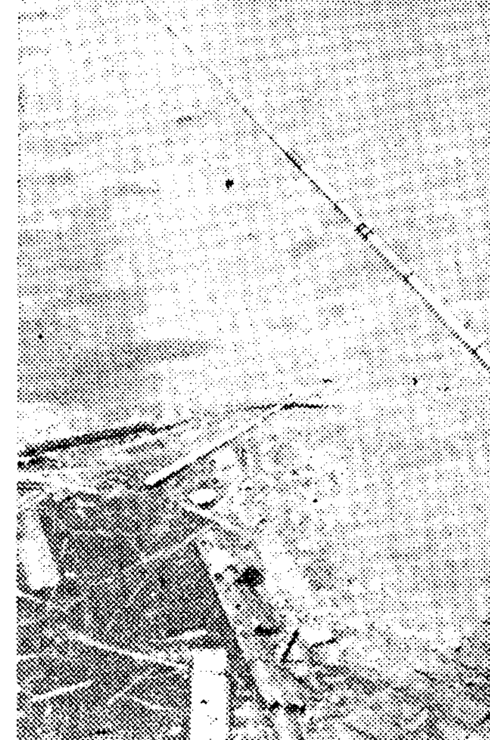
Is dit iets voor Curacao?

Wie organiseert op Curaçao nu eens roeiwedstrijden? Ongetwijfeld zal er dan evenveel bekijks zijn als in Engeland, waar de Henly-roeiwedstrijden een jaarlijks terugkerend evenement zijn. Dit jaar was de belangstelling wel bijzonder druk, daar ook Russen aan de start verschenen en, gelijk wij reeds meldden, veel succes boekten. De Russen verslaan hier de Thames Rowing Club. De Sovjetploeg „Krylia Sovetov" (links) won met 1 1/4 lengte van de Engelse ploeg.

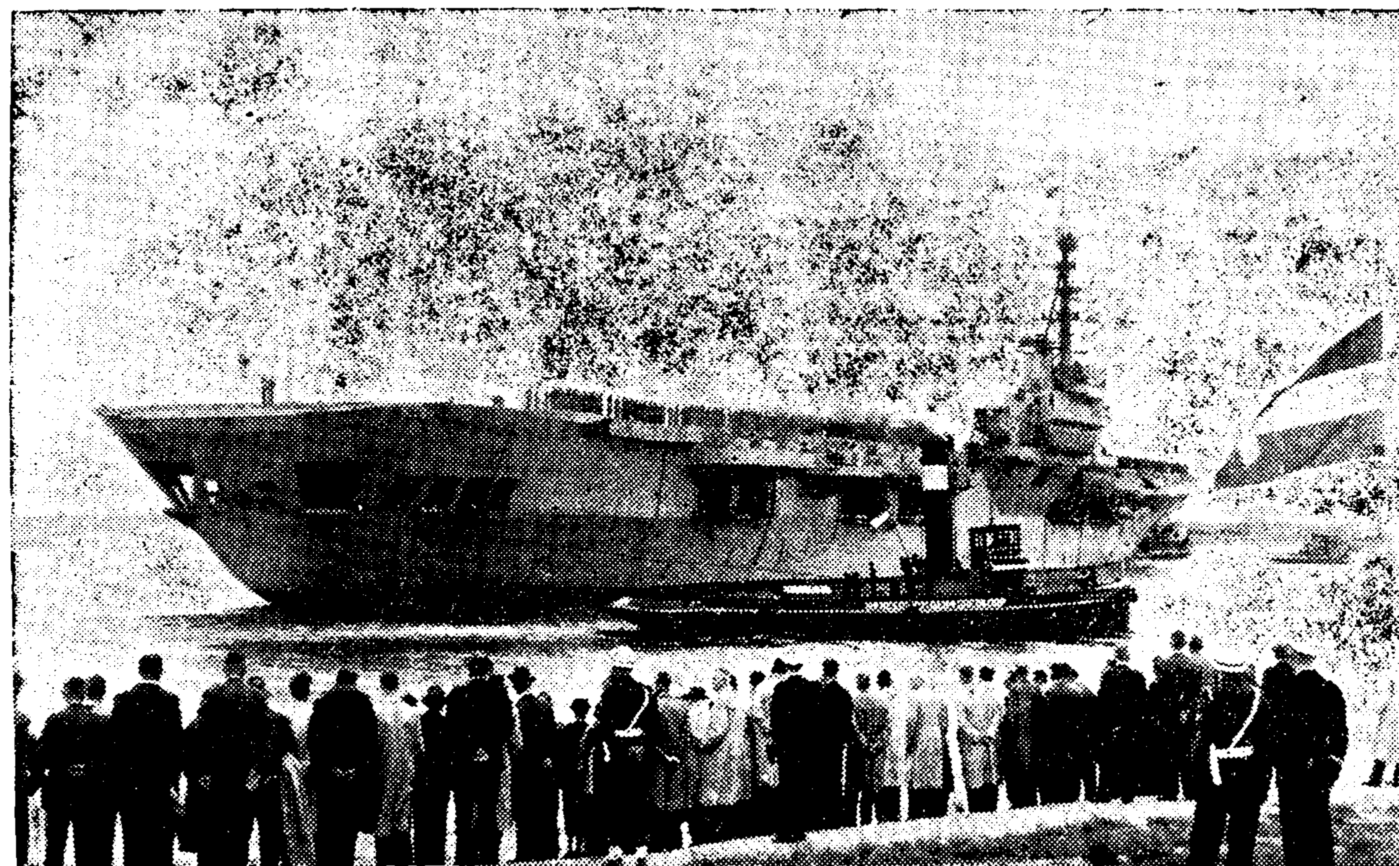

Tijdens een beslissingswedstrijd behaalde Blauwwit het korfbalkampioenschap van Nederland door Het Zuiden te kloppen. Hetzegevierende twaalftal van Blauwwit poseert hier voor de fotograaf.

Het wachten is op de grote caravaan v n auto's met mecaniciëns e.d., de onmisbare ingrediënten van de Tour de France. De douane-beambten hebben d s nog niets te doen en de Fransm n, die vriendschap heeft gesloten met een Hollandse sportvisser, probeert met het geleende spulletje toch „iets" e vangen. Zijn Hollandse collega houdt zich wijselijk op een afstand....

De opening van de nieuwe marinehaven te Den Helder had over belangstelling niet te klagen. De officiële opening geschiedde door het stukvaren van een lint door Hare Majesteits Vliegdekschip Karel Doorman, die in 1950 ook de Antillen bezocht.

Huizen is een klein stadje, dat in het Gooi ligt. Het heeft ook een haven, want Huizen ligt aan de voormalige Zuiderzee, dat nu IJsselmeer heet. En wanneer Nederlanders een eeuw-feest vieren, zoals Huizen, dan is het ook echt feest en dan komen er allerlei versierdé vervoersmiddelen aan te pas. Hier zien wij een optocht van versierde vrachtwagens, in de wandeling „sjezen" genaamd, door de straten van Huizen trekken.

DE VERLEGEN VRIJGEZEL

door

P. G. Wodehouse

43)

George liep vlug het dak over, naar de glazen deuren van zijn binnenkameren. Wie weet hoe gevaarlijk het was, die veilige wijkplaats, zijn slaapprieel, te verlaten, maar daar kon hij zich niet aan storen. Hij moest broodnodig Molly opbellen, om haar te vertellen, wat er gebeurd was.

Hij trok de glazen deur open, maar bleef staan, want iemand riep hem bij zijn naam. Het bleek Mullett te zijn, die op hem toe kwam gesneld uit de richting van het trapluik.

„Een ogenblikje, meneer Finch."

„Wat is er? Ik moet dringend telefoneren."

„Ik vond 't beter om u dit nog maar even te brengen, meneer."

Met het elegante gebaar van een goochelaar, die, de kinderen tot vermaak, twee konijntjes en de roemrijke vlag der natie uit een geleende hoge hoed te voorschijn brengt, ontplooide Mullett zijn vingers.

„Uw halssnoer, meneer."

George's hand schoot naar zijn zak en kwam leeg terug.

„Grote hemel! Hoe...."

„Mijn vrouwtje," lichtte Mullett toe, met een trotse en tedere blik in zijn ogen. „Ze heeft 't u weer afgepikt, toen we weggingen, meneer. Maar ik heb haar kunnen overhalen, 't weer af te geven. Ik heb haar nog eens goed helpen onthouden, dat we ons met die aardigheidjes niet meer bezig zouden houden. Dat hadden we ons voorgenomen, en ons huwelijksgeluk hangt er van af. Ik heb haar gevraagd, hoe we ons nog ooit gerust en vreedzaam moesten voelen op ons boerderijtje, als ze nog zoiets op haar kerfstok had, en ze begreep me tamelijk gauw. 't Is een bijzonder verstandig vrouwtje, meneer, als ze maar een beetje handig wordt aangesproken, door de stem der liefde."

George haalde diep adem. Hij stopte het halssnoer in de binnenzak van zijn vest, knoopte vest en jasje dicht en deed een paar stappen achteruit.

„Wou je die vrouw loslaten op een boerderij, Mullett?"

„Ja, meneer. We wouen ergens een gedoetje huren, liefst een beetje hier in de buurt."

„Dan kan ik je de toekomst voorspellen. 't Duurt geen week, of de kippen en eenden hebben geen veer meer over."

Mullet boog zijn hoofd ten dank voor het compliment.

„En dan zouden ze niet eens merken, dat ze ze kwijt waren, meneer," voegde hij er aan toe. „De mensen van 't vak kijken allemaal even hoog tegen mijn vrouw op. Er is er niet één, die aan haar kan tippen. Maar 't is nu voorgoed uit met die pret, meneer. Ze trekt zich helemaal uit de zaken — terug — buiten een enkel bezoekje aan de warenhuizen misschien, in de uitverkooptijd. Een meisje kan nu eenmaal niet buiten een tierelantijntje. Wel te rusten, meneer."

„Wel te rusten," zei George.

Mullett ging de trap af, en George haalde het halssnoer uit zijn zak, bekeek het nauwlettend, borg het opnieuw in zijn zak, knoopte zijn jasje weer dicht, en ging naar binnen, om Molly op te bellen.

x x x

HOOFDSTUK XVII

Mevrouw Waddington had eens een verhaal gelezen, waarin verteld werd, dat een hele reeks aandoeningen (waaronder vrees, schrik, verbazing, angst en een weeë ontgoocheling) „elkander najoegen" over het gelaat van een schurkachtig personage, toen hij ontdekte, dat zijn gemene streek aan het licht was gekomen en ontkennen vruchteloos was. Nu verwachtte zij niet anders, of zij zou een soortgelijke optocht te zien krijgen op het vollemaansgezicht van Ferris, de butler; en met die verwachting in het hart drukte zij op de belknop naast de deur der woning van de heer Parcival Biffen, op de negende verdieping.

Zij werd teleurgesteld. Wel was Ferris, toen hij de deur kwam opendoen, niet in het volle bezit van zijn normale zwaarwichtige voornaamheid, maar dat had een andere oorzaak: wij schrijvers zien er nu eenmaal altijd lichtelijk gerafeld uit, als we met onze pen en onze taal aan 't bakkeleien zijn geweest. Het haar van de butler zat hier en daar in de war, want hij had er aan zitten plukken in de benauwenissen van zijn literaire expressie, en er zat meer inkt aan de punt van zijn neus, dan bij een meer officiële receptie het geval zou zijn geweest; maar afgezien daarvan zag hij er vrij ordentelijk uit. Hij schrok zelfs niet, toen hij zich bewust werd van de identiteit zijner bezoekster.

„Meneer Biffen is niet thuis, mevrouw," zei Ferris gelijkmoedig.

Mevrouw Waddington zwol van rechtmatige toorn.

„Ik kóm niet voor meneer Biffen," zei ze. Haar ogen schoten vonken. „Ferris," ging ze voort, „ik weet alles!"

„O ja, mevrouw?"

„Je hébt geen patiënt in de familie," hernam mevrouw Waddington. Haar toon drukte de mening uit, dat het 'n soort wondermensen waren, die tot de familie van Ferris behoorden, zonder ziek te zijn. „Je bent hier, om een lasterlijk rapport te schrijven over hetgeen er vanmiddag in mijn huis gebeurd is.... voor een schendblaadje, een gootblaadje, De Dwarskijker."

„Waarin opgenomen: Fluisteringen op Broadway en Op de Straathoeken," mompelde Ferris verstrooid.

„Je moest je schamen!"

Ferris trok zijn wenkbrauwen op.

„Nu moet ik zo vrij zijn u tegen te spreken, mevrouw. De journalistiek is een eerzaam beroep. Tal van grote mannen hebben voor de pers geschreven. Er zijn uit de rijen der journalisten beroemde staatslieden en schrijvers voortgekomen, bijvoorbeeld...."

„Bah!" deed mevrouw Waddington

„U zei, mevrouw?"

„Maar daar spreken we later wel over."

„Uitstekend, mevrouw."

„Nu had ik graag, dat je even mee naar boven ging het dak op...."

„Alle respect, mevrouw, maar ik ik geloof niet, dat ik dat doen kan. Ik heb na mijn jongensjaren niet meer geklommen, mevrouw."

„Je kunt toch wel een trap op lopen?"

„O, een trap? Zeer zeker, mevrouw. Dan ben ik over een minuut of vijf tot uw dienst."

„Ik wil, dat je nu meegaat."

De butler schudde zijn hoofd.

„Misschien wilt u zo goed zijn me te excuseren, mevrouw. Ik ben juist bezig aan de laatste zinnen van het artikel, waar u zoeven op zinspeelde, en ik wou het graag af hebben, vóór meneer Biffen terugkomt."

Uit de ogen, waarvoor Henry Waddington zo menigmaal ineen was geschrompeld en verkleurd gelijk een in brand gestoken weer, liet mevrouw Waddington een gebiedende gloed op de butler toe stralen. Hij echter keek terug met de luchtige vastberadenheid van iemand, die indertijd vermanend tegen graven en hertogen was opgetreden, wijl ze knieën in hun pantalon hadden.

„Wilt u misschien even binnenkomen om te wachten, mevrouw?"

Mevrouw Waddington moest voor zichzelf toegeven, hoe onwillig ook, dat zij de nederlaag had geleden. Zij had haar pijl afgeschoten en haar doel gemist. Misschien was een cycloon in staat, die man uit zijn evenwicht te brengen — het menselijk oog kon het niet.

„Nee, ik kom niet binnen."

„Zoals u wilt, mevrouw. Mag ik vragen, waarom mevrouw mij mee wou hebben naar het dak, mevrouw?"

„Ik wou je.... ergens op wijzen."

„Als u het fraaie uitzicht bedoelt, mevrouw, mag ik u er misschien op attent maken, dat ik al meer dan eens boven op een wolkenkrabber heb gestaan."

„Ik bedóél het uitzicht niet. Ik wil je wijzen op een man, die rechtschapenheid huichelt, maar achterbaks een dubbel leven leidt."

„Uitstekend, mevrouw." Er sprak noch uit de stem, noch uit de houding van Ferris de minste verbazing; hij scheen slechts hoffelijk te kennen te willen geven, dat hij altijd graag werd voorgesteld aan mannen, die achterbaks een dubbel leven leidden. „U kunt over een minuut of vijf over me beschikken, mevrouw."

Hij deed zachtjes de deur dicht en mevrouw Waddington stond weer alleen op het portaal. Zij was vervuld met de laffe woede, die wel durft te schroeien, maar het niet waagt uit te vlammen, kwam terug van haar aanvankelijk voornemen, een paneel in te trappen en haalde met lange teugen adem. Totdat zij een nieuw geluid hoorde: er klonk uit latere regionen een opgewekt gefluit naar haar op.

De fluitklanken kwamen nader en lord Hunsington dook op.

„Hal-liehallo!" riep lord Hunsington uitgelaten. „Hier ben ik, hier ben ik, hier ben ik!" Waarmee hij natuurlijk te kennen wou geven, dat hij er was.

Er had zich in het voorkomen van de man een opmerkelijke verandering voltrokken, sinds mevrouw Waddington hem het laatst had gezien. Tóén had hij er uitgezien als een dorstende lelie, nu vertoonde hij het zorgeloze en levenslustige uiterlijk van iemand, die gedineerd heéft, maar dan ook uitstekend. De tinteling in zijn ogen sprak van goed gebonden soep, het lachje om zijn lippen getuigde van gebraden eend en doppertjes. Mevrouw Waddington echter, die na haar lunch geen kruimel meer over haar lippen had gekregen, vond hem het weerzinwekkendste schouwspel, dat zij ooit had gezien.

Haar stem was even koud als haar blik.

„Je hebt zeker goed gegeten," zei ze.

Het zonnige lachje om de mond van de edelman werd breder en er kwam een dromerige blik in zijn ogen.

„Ik zou jokken als ik ánders zei!" was zijn antwoord. „Ik ben begonnen met een keurig bordje tomatensoep, en toen ben ik via een pittig kreeftje in de schelp bij een jong eendje terechtgekomen.... nog maar zelden mijn tanden in zo'n mollig en sappig diertje gezet."

„Stil toch!" riep mevrouw Waddington, tot in het diepst van haar wezen geschokt. Hoe kon iemand op zo'n moment zulke walglijke praatjes uitstoten!

„En voor dessert...."

„Wil je je mond houden! Ik heb geen zin, om naar alle bijzonderheden van je diner te luisteren."

„O, pardon! Ik dacht van wel."

„En ik heb er geen tijd voor ook. Je bent lang genoeg weggebleven, om zes diners te verorberen. Maar je bent gelukkig nog niet te laat. Ik wou je iets laten zien."

„Da's goed," zei lord Hunsington. „Nu we toch eenmaal in de stad zijn... Wat is 't, bioscoop?"

„'t Leven is al film genoeg," zei mevrouw Waddington wijsgerig. „Ik heb geen bioscoop nodig. Ga maar mee — 't is hier boven."

Zij begon de trap op te klimmen en lord Hunsington liep mee.

„Wat is er te doen?" vroeg hij.

„Je weet, dat ik die George Finch nooit vertrouwd heb," zei ze, het dak naderend. „Schilders, die op rijke meisjes azen, zijn nooit te vertrouwen. Ze hebben 't ene meisje na 't andere, als 't er geen drie tegelijk zijn. Molly heeft ten minste niets te betreuren. Vanmorgen zou die kwant met háár trouwen, en nu heeft hij alweer een ander aan de hand.

Zijne lordschap schudde zijn hoofd.

„'t Is treurig," zei hij. „Diep treurig."

(Wordt vervolgd)

Persconferentie

Onderhandelingen Neme over hotel nog gaande

Oranjestad. — Het Bestuurscollege heeft de pers medegedeeld, dat de gronduitgifte aan het strand zijn beslag nog niet heeft gekregen. De heer Neme heeft inmiddels een gewijzigd plan ingediend en daarover is men nog in onderhandeling. Volgens d emening van het B.C. eist de heer Neme een té groot deel van het strand op. Het Bestuur moet echter rekening houden met eventuele andere gagadigden, ook de eigen bevolking heeft recht op een deel van het strand.

Waar eventueel het hotel-Kipnis zou komen wordt nu een stuk strand van 60 meter toegewezen. De heer Neme vroeg een stuk strand van 215 meter. (Enige weken terug gaf de Amigoe hierover reeds bericht). Het B.C. wil gaarne met de heer Neme tot een accoord komen, maar de eis van een strandlengte van 215 meter op een totaal van 1196 meter, kon zij niet inwilligen. Op een reële basis wil men gaarne de onderhandelingen voortzetten, want het zou het Bestuur spijten wanneer de heer Neme definitief van zijn plannen afziet. Het Pova-terrein is een deel van het terrein, dat aan de erven Lacle in huur is gegeven, dit deel van het strand komt dan ook in het geheel niet meer ter sprake.

Openbaar vervoer

Gedeputeerde Wever zette uiteen wat de drijfveer is geweest tot het in het leven roepen van de nieuwe verordening betreffende het Openbaar Vervoer, waarbij aan niet-Arubaanse chauffeurs geen vergunning meer gegeven wordt. terzake de uitoefening van hun beroep. Arubaanse chauffeurs kwamen klagen, dat zij geen stuk brood meer konden verdienen. Het waren meestal chauffeurs van Engelse nationaliteit, die hen het brood uit de mond namen en 16 tot 18 uur per dag reden. Zij sliepen zelfs in hun busjes om de volgende dag vroeg bij de Lagopoort aanwezig te kunnen zijn. De Arubanen geven er de voorkeur aan om thuis te slapen. Nu wordt als regel aangenomen, dat als een vreemdeling beweert een bepaald aantal jaren als buschauffeur te hebben gewerkt, dit wel zo zal zijn, doch vergunningen werden niet verstrekt vóór 1946. Sedert dat jaar is de contrôle begonnen. Het B.C. is gaarne bereid te helpen waar dit mogelijk is. Momenteel worden de politierapporten verzameld en blijkt het, dat de verordening gewijzigd moet worden, dan zal het B.C. niet schromen de Eilandsraad daarin te betrekken. Er zijn klachten dat de Arubaanse chauffeurs des avonds niet willen rijden, zodat het vervoer in het algemeen stil ligt. Er komen inderdaad klachten binnen en deze zullen grondig worden onderzocht en een regeling getroffen worden.

Papier-plannen

De heren Gould en Golden hebben vele vragen gesteld, waarop het B.C. schriftelijk heeft geantwoord. Voor zover het Bestuur bij machte was toezeggingen te doen, heeft zij zulks gedaan, maar over deviezen en een loods zal de Landsregering moeten beslissen.

Onderwijs

Behalve de dertien nieuwe leerkrachten voor het Openbaar Onderwijs komen er nog twee uit, zodat het totaal thans op 15 is gesteld. De gehuwde onderwijzeressen zullen dan onder dankbetuiging worden ontslagen, althans voorlopig, daar indien zulks nodig mocht blijken zij opnieuw zullen worden aangezocht.

Daklozen

De daklozen blijft een probleem dat de voortdurende aandacht van het Bestuur heeft. Enkele gezinnen konden reeds worden geholpen. Het zijn echter meestal gezinnen die vroeger in de volkswoningen op Dakota woonden en deze met een grote huurschuld hebben moeten verlaten. De schuiden werden afgeschreven. Het Bestuur meent echter, dat waar voor aanleg van de waterleiding is gezorgd, de gezinnen het maandelijkse waterverbruik zullen dienen te betalen.

De Don Gilberto

Hierover kon het Bestuur weinig mededeien. De onderhandelingen zijn nog steeds gaande. Het moet vroeger eens gebeurd zijn dat op eenzelfde wijze 60 Venezolanen naar Aruba kwamen. De helft ging terug en de overigen bleven. Tot de huidige dag leven de nazaten nog op Aruba. De tijden zijn veranderd en eenzelfde procedure zou thans niet meer gevolgd kunnen worden.

HANDWERK-.....

Oranjestad. — Gisteren eindigden de examens voor handwerken op de Mariaschool te Santa Cruz. Uit handen van de Z.E. pastoor Weenink ontvingen dertien meisjes het diploma t.w. Marina Solognier, Beatrix Lampe, Emelina Thiel, Apolonia Maduro, Elizabeth Croes, Teresita Maduro, Emelina Rasmijn, Ruberta Maduro, Enriqueta Willems, Antonia Wester, Elizabeth Henriquez, Enriqueta Loefstok, en Felecita Croes. Onze gelukwensen, meisjes.

Venezolaans selectie-team tegen Aruba-ploeg

Oranjestad. — Zaterdag en Zondag zullen de Arubaansevoetballiefhebbers hun hart weer kunnen ophalen, want dan zal een sterk Venezolaans voetbalteam op Aruba spelen. De Venezolaanse ploeg zal spelen in dezelfde opstelling, waarmede zij het sterke Spaanse team Barcelona verslagen heeft.

Zondagmiddag bindt de Venezolaanse ploeg de strijd aan tegen het Lagoteam, All Stars, dat voor deze wedstrijd op zijn sterkst wordt samengesteld. Het beloven dus spannende wedstrijden te worden, waarvan weer met volle teugen te genieten valt.

CURACAO

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De M.B. verleende gisteren acht maal assistentie, presenteerde zes verbalen en gaf vier waarschuwingen. Verder zijn vijf lichte aanrijdingen behandeld.

Vermeende verhindering

Een man, die op weg naar zijn geliefde, een schim in de buurt zag met een mes in de hand, riep de hulp van de politie niet lastig te vallen daar stelling verkeerde dat de schim zijn bezoek aan de „geliefde" wilde verhinderen. Er bleek echter in het geheel niets aan de hand te zijn en de man is aangezegd voor zulke dingen de politie neit lastig te vallen daar deze wel wat anders te doen heeft.

De verkeerde „accused"

Op een danspartij op de Weg-paaweg verdween plotseling een fles whisky. De houder van het feest beschuldigde de verkeerde hiervan die „het niet nam". De M.B. stelde een onderzoek in en toen kwam aan het licht dat een zekere P.S. de fles drank had gestolen. De benadeelde is naar de recherche verwezen, terwijl de vals beschuldigde zijn beklag kan doen bij de hulp-officier van Justitie.

Met de gummistok

Op Klein Marchena mishandelde een man zijn vrouw. Toen de politie arriveerde ging hij hiermede gewoon door, waarop de politie tussenbeide kwam. De man verzette zich en de agenten moesten hun gummistok gebruiken. De man heeft nu een paar rake klappen en een P.V. te pakken.

De broek wordt hersteld

Op de Schottegatweg beet een hond een voorbijganger in zijn been. De voorbijganger werd niet gewond, maar de linkerpijp van zijn broek scheurde. De eigenaaar is opgespoord en zegde toe de broek te laten repareren. Hij kreeg tevens een P.V. daar hij geen belasting voor zijn hond had betaald.

Het weer

Max. temp. 30.8 C. (87.4 F.); Min. temp. 24.5 C. (76.1 F.); Gem. 28.2 C. 82.8 F.); Max. wind 19, Min. wind 10, Gem. 14 knopen. Vochtigheid 73%. Neerslag sporen. Helder 1, Licht bew. 2, Bewolkt 21 uren.

Aanbestedingen scholenbouw

Willemstad. — Gisteren werden zes aanbestedingen gehouden welke allen betrekking hebben op de scholenbouw.

Voor het bouwen van een een-klassige uitbreiding aan de R.K. buitenschool te *Willebrordus* met bijkomende werken werd als volgt ingeschreven:

Lendering fl. 15.950.— en *v.d. Hoeven*, 19.000.—

Voor het bouwen van een 2-klassige uitbreiding aan de R.K. Buitenschool te *Soto: A. J. Cijntje*, fl. 30.750,— *Lendering* fl. 42.900.— en *Pietersz* fl. 53.300.—

Voor het bouwen van een uitbreiding aan de Joh. van Walbeeckschool te *Djanora Martha* als volgt: *Vorst* fl. 59.000.— *Rijsdijk* fl. 62.000.— *Lendering* fl. 63.500.— *Faay* fl. 69.000.— *C. P. Nederhorst* fl. 71.000. — *en Bouwmij Curaçao* fl. 74.900.—

Voor het bouwen van de uitbreiding van de R.K. buitenschool te *Sta. Rosa* met bijkomende werken: *Faay fl.* 39.900.— *Markveld* fl. 41.822,— *P. F. Cijntje* fl. 42.500.— *Lendering fl.* 43.000.— *Bohama* fl 45.900.— *Rijsdijk* fl. 47.600.— *Bouwmij Curaçao fl.* 49.400.— *Vorst* fl. 57.000.— en *Pietersz* fl. 58.600.—

Voor het bouwen van een 1-klassige uitbreiding aan de R. K. Bijzondere school te Jandoret met bijkomende werken als volgt: *Rijsdijk* fl. 9.000.— *Lucacius* fl. 10.000.— *Markveld* fl. 10.725.— *C. P. Nederhorst* fl. 10.980.— *Cijntje* fl. 11.150.— *Lendering* fl. 11.300. *Pietersz* fl. 12.350.— *P. F. Cijntje* fl. 13.700.— en *de Boer fl. 13.900.—*

Voor de aanbesteding terzake het uitbreiden van de R. K. school te *St. Michiel* met twee leslokalen en bijkomende werken werd als volgt ingeschreven. *C. P. Nederhorst* fl. 19.490.— *Markveld* fl. 19.536.— *Rijsdijk* fl. 19.600.— *Lendering* fl. 21.000.— *Lucasius* fl. 22.000.— *A. J. Cijntje* fl. 22.500.— *H. M. Cijntje* fl. 22.950.— *Pietersz* fl. 24.250.— *de Boer* fl. 24.500.— en *P. F. Cijntje fl. 25.000.—*

"El Curaçao" mooiste hotel der Antillen

Willemstad. — De pogingen om het hotelplan van het Waterfort te verwezenlijken worden onafgebroken voortgezet. Men wil niet over een nacht ijs gaan. De benodigde voorbereidingen worden getroffen en de hoop is gewettigd, dat men voor morgen, Zaterdag 10 Juli, het gehele bedrag dat van particuliere zijde moet worden bijeengebracht, ontvangen heeft. En dan gaat het fullspeed naar de opbouw van „El Curaçao". Van verschillende zijde hoorden wij het plan toejuichen. Men is het er over eens dat Curaçao niet langer zonder een goed hotel mee kan doen aan de toeristentrek.

Moge de handel thans echter niet achterblijven. Immers, 't is ook in het belang van de handelaar dat Curaçao een trekpleister wordt voor de dollarmensen. Wij vernamen dat reeds veel belangrijke bedrijven voor een belangrijk bedrag aandelen kochten.

VAN HET FILMDOEK

Anna

Een opmerkelijke, boeiende film kunnen wij dit weekend in Cinelandia zien. Het is de Italiaanse film „Anna", Artfilms. De laatste tijd komen veel Italiaanse films naar de Antillen en dat is een verheugend feit. Want de films die Artfilms ons laat zien, zijn van een uitstekend gehalte en trekken alom de aandacht. De film „Anna", met Silvana Mangano, Raf Vallone, Vittorio Gassman, Patrizia en Natascia Mangano is een aangrijpende rolprent, die vertelt van een meisje, dat twee levens leidde en uiteindelijk rust vindt als verpleegzuster in een groot hospitaal. Zij trad op als zangeres in een nightclub, en was de minares van een barkeeper, die haar in zijn macht weet te houden.

Het filmminnend publiek zal Anna's strijd begrijpen. De operatiezaal wint het uiteindelijk, omdat zij beseft dat zij daar, naast de dokter volkomen op haar plaats is. Wij raden eenieder aan deze film in het Cinelandia theater te gaan zien.

My cousin Rachel

ROXY brengt dit weekend een dramatisch product van Twentieth Century Fox, dat de liefhebbers tot het einde toe gespannen houdt.

Het is de film „My Cousin Rachel", verfilmd naar het bekende boek van Daphne du Maurier. In de hoofdrol figureert Olivia de Havilland, die als tegenspeler heeft de „newcomer" Richard Burton, die wij de afgelopen weken reeds enkele malen in een film tegenkwamen en wiens roem met de dag stijgt. Het mysterieuze gedrag van cousin Rachel houdt het publiek in spanning, het hele verhaal door.

De film is sterk dramatisch en boeit de toeschouwers, die van dit soort films houden, tot het einde, welk einde anders komt dan men in den beginne verwacht. Voor diegenen die het boek van Daphne du Maurier kennen zal het zeker een genoegen zijn het te zien herleven op het witte doek. Dus, dit weekend naar Roxy voor „My Cousin Rachel".

Argentijnse feestdag

Willemstad. — Ter gelegenheid van de 138e Onafhankelijkheidsdag van Argentinië, is hedenochtend een Plechtige Heilige Mis opgedragen in de Sta. Annakathedraal. Vele leden van het korps Consulair waren bij deze mis aanwezig, evenals verschillende andere belangrijke figuren uit de Curaçaose samenleving. De mis is opgedragen door Pastoor A. Spekle, geassisteerd door de diaken V. Jansen en sub-diaken B. Engelen.

Haven: Vrachtschepen 10 in, 6 uit; Tankschepen 6 in, 5 uit; Zeilschepen 2 in, 4 uit; Passagiers landend 34, vertrokken 9; doorgaand 1065.

Hato: Vliegtuigen 16 in, 14 uit; Passagiers landend 124, vertrokken 125, doorgaand 95.

Eigen werk van de leerlingen

Bijzondere tentoonstelling in Pedro Luis Brionschool

Willemstad. — Neen, zo leuk en aardig hadden wij het niet verwacht, die tentoonstelling in de Brionschool. Niet dat wij slechte exposities verwachten van de Brionschool. Maar de tentoonstelling, die de laatste twee dagen voor ouders en belangstellenden is gehouden, was voortreffelijk van opzet. En dat was voor ons een verrassing. De vele handwerkjes bewijzen, dat op de Pedro Luis Brionschool leerkrachten aan het hoofd staan die er alles voor over hebben om de hun toevertrouwde leerlingen een goede opleiding te geven. De tentoonstelling, die wij gistermiddag bezichtigden, getuigt van de vlijt en het enthousiasme der leerlingen. Wij zagen ontelbare tekeningen die gemaakt zijn naar aanleiding van le vorige week Zaterdag gehouden picnic op Santa Cruz.

En het is eigenaardig op wat voor wonderlijke wijze de kinderen het van de trip naar en van Santa Cruz beeld, dat zij zich gevormd hebben op papier hebben gezet. De tekeningen geven verschillende beelden van de picnic weer. Hier zien wij er een van de baai, waar kinderen zwemmen, daar weer een van de slavenmuur, etc.

Het is opvallend hoeveel leerlingen de ambulance van de Colonne Roode Kruiscorps hebben uitgebeeld. Het hofje van Santa Cruz is ook in de collectie opgenomen, hier zien wij enkele kinderen met een bal spelen, daar ligt er een te slapen.

De handwerkjes dwingen respect af voor de jeugdige leerlingen die het hebben vervaardigd. Er zijn zeer aardige en soms moeilijke werkjes onder. En men ziet van alles, haakwerk, breiwerk, geborduurde kleedjes etc. De kleuterafdelingen heeft ook haar uiterste best gedaan. De tentoonstelling geeft een duidelijk beeld van de wijze waarop de kleuters voorbereidend onderwijs genieten. Zij worden daardoor opgeleid voor de hogere klas, doch zo, dat zij zich verder bekwamen zonder het eigenlijk zelf te merken. Het systeem van de Pedro Luis Brionschool lijkt ons zeer aantrekkelijk. Toen wij gistermiddag langs de keurig opgestelde tafels liepen en het een en ander bekeken, voelden wij het verlangen in ons opkomen om zelf ook maar weer in de schoolbanken te schuiven.

De heer Joghems, die vergezeld van zijn assistente Mej. Chundro ons het een en ander vertelde over de onderwijs-methode, zeide zeer verheugd te zijn, dat de school eindelijk een omheining krijgt waardoor het werk der leerkrachten aanmerkelijk verlicht zal worden. Het is wel een noodzaak gebleken.

De Brionschool heeft zich weer eens van haar beste zijde laten zien. En dit zal zeker niet nalaten vertrouwen te wekken bij de ouders, die hun kinderen aan deze onderwijsinstelling hebben toevertrouwd.

„Vacantie Bazuin"

Suffisantdorp. — Maandag a.s. verschijnt in Suffisantdorp het eerste nummer van het vacantie-krantje „Vacantie Bazuin" dat vanaf Maandagmiddag a.s. tot na de grote schoolvacantie zal verschijnen. Het blad zal de kinderen op de hoogte houden over het „vacantie-plan" en voor hen een gids zijn wat betreft de activiteiten gedurende de vacantie. De kinderen, die het blad dat ook reeds vorig jaar verscheen, als een onmisbare gids zijn gaan beschouwen, kijken hunkerend uit naar het eerste nummer. Het blad staat onder redactie van de Afd. Sport en Recreatie — Suffisantdorp.

Basketball

Suffisantdorp. — In een vriendschappelijke ontmoeting op Maandagavond a.s. zullen de afdelingen LAB en AC. van de C.P.I.M. elkaar bekampen op het basketball-veld in het Suffisantdorp naast de Surinamersclub. Toegang vrij!

Valerosa naar Suriname?

Suffisantdorp. — Na maanden sluimering heeft het dames-voetbal-elftal „Velerosa" gisteravond een flinke oefening ondergaan op het veld naast de Surinamers-club. De heer Sulvaran had de dames onder training. De plotselinge opleving houdt verband met een uitnodiging van het S.V.B.-bestuur in Suriname. Naar wij vernomen hebben is het niet onmogelijk, dat „Velerosa" op 29 Augustus naar Suriname vertrekt om aldaar twee wedstrijden te spelen tegen de Surinaamse dameselftallen. Winnen of niet, de dames zullen zeer zeker in Suriname een prettige tijd hebben, daar zij daar de kermisweek zullen doorbrengen.

SUCCES VOOR VERMEIRE

Suffisantdorp. — Gisteravond traden in Suffisant de Vermeire's (achter de schermen) op met het marionettentheater. En het succes dat zij met hun opvoeringen van het boeiende poppenspel hebben geoogst, is verdiend. Want hun poppen leverden weer meesterlijk spel. Ruim 250 kinderen bezochten de eerste voorstelling. De tweede voorstelling was voor de ouderen en hiervan waren er ongeveer 100 opgekomen. Zij hebben allen genoten van het meesterlijk spel der muzikanten in „Capricho", en van de andere opvoeringen. Het publiek was dankbaar en wist het gebodene ten volle te appreciëren.

Orfeon Infantil Mexicano in Suffisant

Suffisantdorp. — Het Mexicaanse jongenskoor zal Zaterdagavond om 8.00, voor de normale filmvoorstelling optreden in het Suffisanttheater. Het zal er wel zeker storm lopen, wie wil niet graag het koor horen zingen of nogmaals horen?

Weekenddienst Suffisant

Suffisant. — In bijzondere gevallen kan dit week-end de heer H. Struwe telefonisch op no. 2229 bereikt worden; bij geen gehoor Telf. 2400.

Het westen trekt

Berlijn. — In de eerste zes maanden van dit jaar zijn meer dan 55.000 Oostduitsers naar Berlijn gevlucht.

Cricket competitie

De Shell Sport Association Cricket competitie om het kampioenschap A.-B. en C.-klasse 1954-55, neemt op Zondag a.s. een aanvang. 20 clubs nemen aan de competitie deel t.w. in de A-klasse; St. Christopher, Grenada-A, Mercurius, Barbados, Willemstad, St Lucia (pas gepromoveerd van de B-klasse.) B-klasse; Courageous (pas gepromoveerd van de C-klasse.) Hairoun, Curaçao c.c., Surinam c.c., St. John's, City XI, Dominica, C-klasse; St. Eustatius, Cosmo, (nieuw) Coral, (nieuw) Western Front, Grenada-B, Rising Sun. Renown. De clubs, die de competitie zullen openen zijn; van de A-klasse, St. Lucia v/s Willemstad op het terrein achter de bioscoop. In het stadion spelen van de B-klasse, Cosmo v/s Grenada. De wedstrijden vangen volgens regel om 9.30 uur v.m. aan en moeten in de n.m. om 3.00 uur eindigen. De competitie zal ruim 9 maanden duren en wordt gespeeld om de Dir. „Ter Meulen Challenge cup" bestemd voor de A-klasse. De „Mesney Challenge cup", voor de B-klasse en de „British Consulate Challenge cup", voor de C-klasse. Voor cricket fands zullen de wedstrijden een genoeglijke verpozing zijn gedurende de komende Zondagen.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Plantentuin adviesraad noodzakelijk

Er is op Curaçao een plantentuin op Cas Cora, welke zich in een met rasse schreden stijgende populariteit mag verheugen. Zo nu en dan kom ik er met mijn kinderen en telkens kan ik waarnemen, dat er hoe langer hoe meer eilandbewoners en toeristen komen kijken. Het is dan ook de moeite waard te zien, wat de mensen van de LWV daar presteren, temeer daar ons eiland toch al niet te zwaar gezegend is met plantengroei. De combinatie dieren en planten is een lust voor het oog. Kortom men geniet er. Alle waardering voor de LWV.

Wie schetst echter mijn verbazing, toen ik dezer dagen in Uw blad mocht lezen, dat een zekere amateur-zooloog van Otrabanda van een uitstapje naar Caracas gebruik zal maken om daar wat dieren aan te kopen en daarmede zijn privé-dierenparkje uit te breiden. Op zichzelf is daar natuurlijk niets tegen, de goede man moet het zelf weten. Mijn verbazing werd dan ook meer gewekt door het feit, dat ons geachte Bestuurscollege hem bij dit streven alle steun heeft toegezegd. Met andere woorden, er zal in de toekomst naar worden gestreefd met overheidssteun — in een daartoe allerminst geslaagde omgeving nl. Otrabanda — een tweede dierentuin te kweken.

In alle bescheidenheid zou ik zo zeggen, dat de logica gebiedt, dat als je eenmaal een geschikte plaats hebt waar een zeer goede start gemaakt is, je daar ook alles moet concentreren. Dat is èn voor de verdere uitbouw van onze Curaçaose dierentuin, èn voor het gerief van het publiek, de meest doelmatige oplossing. Wil de amateur daar niet aan, dan is dat zijn goed recht, maar besteedt er dan geen overheidsgelden, tijd en moeite aan.

Mag ik Uw blad geloven, dan heeft dezer dagen de „Radioadviesraad het advies uitgebracht géén tweede radio-omroep op Aruba toe te laten. Een verstandig besluit, waarbij misschien de dertienbotica's in onze binnenstad haar voor ogen hebben gestaan.

Wellicht verdient het aanbeveling een Plantentuin-Adviesraad in het leven te roepen die ons Bestuurscollege in dit soort aangelegenheden van advies kan dienen!

Lezer

De Directeur van het Departement Sociale- en Economische Zaken

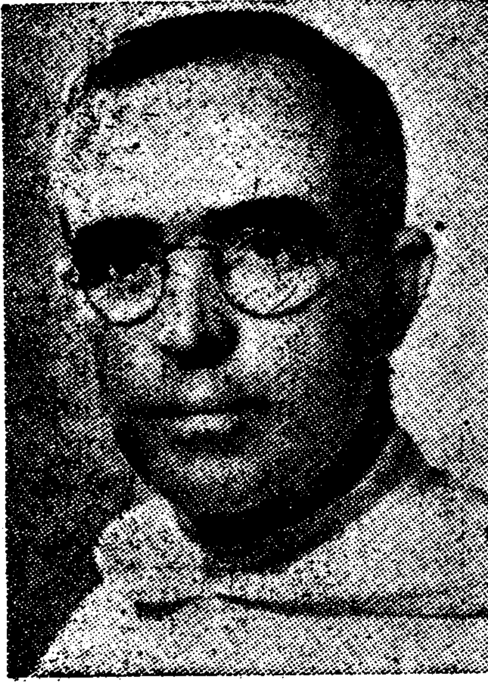
MAAKT HIERBIJ BEKEND

dat het m.s. „INO" van de K.N.S.M. de 14e Juli van Aruba zal vertrekken, de 20e Juli van Curaçao en de 21e Juli 1954 van Bonaire. Vandaar zal het schip naar de Bovenwindse Eilanden vertrekken. Het schip zal post en vracht voor deze eilanden vervoeren, echter geen passagiers medenemen. Wijziging van bovengenoemde data is voorbehouden.

De Directeur voornoemd,
J. H. VAN BOVEN

PATER SUAREZ verongelukt

Generaal der Dominicanen

De generaal van de orde der Dominicanen, Emmanuel Suarez, en diens secretaris, Aureliano Martinez, zijn zoals reeds gemeld bij een auto-ongeluk te Perpignan om het leven gekomen. Het ongeluk gebeurde om 6 uur in de ochtend. De bisschop van Perpignan, mgr. Bernard, heeft beide prelaten van de laatste H. Sacramenten voorzien.

De Hoogwaardigste pater Emmanuel Suarez, geboren te Herias in Spanje, 5 November 1895, werd 30 Augustus 1914 geprofest in de Dominicaner Orde en 18 December 1920 priester gewijd. Hij vertrok daarna naar Rome, waar hij aan de Pauselijke universiteiten Angelicum en Apollinaris de doctorsgraad behaalde in het kerkelijk en civiel recht. Na een kort verblijf in Freiburg in Zwitserland werd hij professor in de philosophie en prior in het studieklooster te Corias in Spanje. Na twee jaar kwam hij te Rome terug als professor aan de rechtsfaculteit van het Angelicum. Hij was daar tevens negen jaar Deken van de faculteit.

Tegelijk was hij advocaat bij de Rota en consultor van het H. Officie en verschillende andere pauselijke congregaties. Hij publiceerde verschillende artikelen en boeken. Na in 1936 tot magister in de theologie te zijn bevorderd, werd hij in 1938 gekozen tot Provinciaal van zijn eigen provincie, welke keuze echter door de toenmalige generaal werd geweigerd, omdat hij in Rome onmisbaar was. In 1941 werd hij Rector-Magnificus van het Angelicum en in 1942 tevens prior van de communiteit.

Op 21 September 1946 werd pater Suarez tenslotte gekozen tot Magister-Generaal van de Dominicaner Orde op het Kapittel van Rome. Dit ambt vervulde hij met bijzondere wijsheid en voorzichtigheid en tevens met een merkwaardige kracht en doortastendheid, hetgeen o.a. bleek bij de gebeurtenis in Frankrijk rondom de prêtres ouvriers.

Zijn bestuur werd ook gekenmerkt door zijn talrijke visitatiereizen, de oprichting van nieuwe provincies, vooral in Zuid-Amerika, en zijn werken voor de uitbreiding der Orde. Bijzonder zette hij zijn krachten in voor de uitbreiding der Orde in de missiegebieden. Bovendien genoot hij het bijzonder vertrouwen van de hoogste kerkelijke autoriteiten. Nog onlangs, in Januari van dit jaar, verbleef hij in het Albertinum te Nijmegen, waar hij de nieuwbouw van het Sint Dominicus College inwijdde.

Het plotseling afsterven van de Hoogwaardigste Pater Emmanuel Suarez betekent een zware slag voor de Dominicanenorde, niet het minst ook voor de verschillende Congregaties, waaraan hij werkzaam was.

DE AANSLAG DER PORTORIKEINEN

Mevr. Lebron: „Wij zijn niet vrij!"

Washington. — De raadslieden van de veroordeelde Portorikeinen wegens de aanslag in het Amerikaanse Congres hebben aangekondigd, dat zij beroep zullen aantekenen.

Met een stem, die van aandoening nauwelijks verstaanbaar was in de tjokvolle rechtszaal, zei mevrouw Lebrón te hebben gedaan wat zij deed „voor de vrijheid van mijn land". „Wij zijn niet vrij", zei zij. „Ik deed het voor een groots ideaal; ik wens de wereld juist vrede toe. God sta me bij".

Haar mede-beklaagden ontkenden strafbare feiten te hebben gepleegd en zeiden, dat Puerto Rico door de Amerikaanse regering werd „uitgebuit" en dat de Portorikeinen daartegen wensten te demonstreren.

Rechter Holtzoff oordeelde, dat de beklaagde„ van geen wroeging of berouw hebben blijk gegeven".

Peron vermoedelijk naar Paraguay

Buenos Aires. — President Perón van Argentinië is voor een bezoek aan Paraguay in Augustus a.s. uitgenodigd en zal de uitnodiging vermoedelijk aanvaarden. Een eerder bezoek van Perón in Mei jl. werd uitgesteld wegens het uitbreken van een revolutie in Paraguay, waarbij de voormalige president Federico Chaves werd afgezet.

WEST-END: „Give a girl a break" 19 en 21 uur.

ROXY: „My cousin Rachel" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Anna" 19 en 21 uur.

CARIBE: „Paris Model" 20 uur.

ROYAL: „Rodeo King and his Signorita" 20 uur.

REX: „Neron y Popea" 20 uur.

SUFISANT-THEATER: „Branded" 19 uur.

KRANSJE: Marionetten-spelen 20.15 uur.

APOTHEKEN

De nachtdiensten worden waargenomen in *Otrabanda* door: *Botica Coromoto*, Bredestraat 125, tel. 3241 en in *Punda* door *Botica Popular*, Columbusstraat 15, tel: 1269.

WIT GELE KRUIS

De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Wietmarsen, Niewindstraat 22a, tel: 3773.

CUROM (416.6 m.)

17.30 Voor de oudere kinderen in het Nederlands
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan
19.00 Boletin di Noticia
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 De stem van Amerika:
21.30 Voor de Surinamers.
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Met de jarigen in de lucht
19.10 Sport Rubriek.
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Dansmuziek
20.10 Wij varen naar......
20.20 Dansmuziek.
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)

17.30 Opening
17.33 Muziek
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.15 Programma van Marconiphone Radio Sales & Serv.
19.30 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.30 Progr. Oranjestad Zazaar
20.45 Progr. Heinekens Bier.
21.00 Muziek
21.30 Sluiting

AVROS (19 m.)

17.00 Voor de kinderen
17.15 Reclame
17.45 Voor de jarigen
18.00 Een etisch onderwerp
18.15 Piano-jazz
18.35 Technische Vraagbaak
18.45 Nieuws
19.00 Hindostaanse uitzending
20.00 Advertenties
20.10 V. & V. programma,
20.20 De Rhythmakers
20.45 Nieuws
21.00 Sluiting.

Cavalcanti naar Moskou

Londen. — Alberto Cavalcanti, de Braziliaanse filmproducent, heeft zich per vliegtuig van Kief naar Moskou begeven, aldus meldt Tass. Cavalcanti, die actief lid is van de vredesbeweging, is in de Sovjet-Unie de gast van het Russische ministerie van cultuur. Hij bezocht in Kief de film- en televisie-studio's.

Vriendschappelijke inlichting

Teheran. — Een vertegenwoordiger van het Perzische ministerie van buitenlandse zaken heeft de Sovjet-ambassadeur in Teheran op vriendschappelijke wijze op de hoogte gebracht van de Perzische teleurstelling over het recente artikel in de „Prawda", waarin de voorgestelde regeling van het oliegeschil met het Westen betiteld werd als een aantasting van de Perzische souvereiniteit.

Onderzeese atoomwapenen zijn te gebruiken

Brussel. — Admiraal Jerauld Wright, de geallieerde opperbevelhebber voor het Noorden van de Atlantische Oceaan, heeft tot verslaggevers gezegd, dat de strijdkrachten van de N.A.V.O. „in staat zijn onderzeese atoomwapens te gebruiken". De N.A.V.O.-commissies voor militaire zaken zouden moeten besluiten, of deze wapens gebruikt zullen worden.

Venezuela erkent bewind in Guatemala

Armas voorzitter van militaire bestuursraad

Guatemalastad. — Van officiële zijde is te Guatemalastad medegedeeld, dat kolonel Armas is gekozen tot voorzitter van de militaire bestuursraad. De kolonels Cruz en Du Bois zijn uit eigen beweging uit die raad getreden, omdat zij de doeleinden verwezenlijkt achten, weshalve zij wegens de terugkeer naar de normale toestand in het land er de voorkeur aan gaven uit de junta te treden. De junta heeft Armas zijn rang in het Guatemalaanse leger teruggegeven, waarvan hij door de regering-Arbenz was vervallen verklaard. Venezuela heeft het nieuwe bewind in Guatemala erkend.

De inter-Amerikaanse vredescommissie heeft haar onderzoek naar de „oorlog" in Guatemala gisteren voltooid. Er is een rapport opgesteld, dat naar de Veiligheidsraad gezonden zal worden. Verwacht wordt, dat het rapport de grondslag zal vormen voor een onderzoek om intrekking van het Guatemalaanse beroep op de Veiligheidsraad tot het doen van stappen in verband met de invasie vanuit Nicaragua en Honduras.

Manila. — De Philippijnse president, Ramón Magsaysay, heeft een uitnodiging afgeslagen om in September een studiereis naar Rusland te maken om daar economische en landbouw-aangelegenheden te bestuderen.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.

Telegram Afdeling

05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05,30 J. Kokshoorn tel. 2470

Personeel Afdeling.

Vanaf heden 12.00 t. m. Zaterdag 10 Juli 12.00 S. H. Tiesma, Troepiaalweg 19, J. D. tel. 4445
B. g.g. nadere inl. tel. 2400

Materialen Afdeling

M. Gautier Biesheuvel 3 tel. 2902

Geneeskundige Dienst

Van 10 Juli 12.30 t.m. 12 Juli 07.00 Dr. Volker, tel. 4245, b.g.g. tel 2409

C. S. M.

Rederij

I. M. Slagter tel. 4301

Scheepsagentschap

08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
18.00 — 19.00 G. H. v. Leeuwen tel. 2045.

Dok Afdeling.

Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 7.30 G. Kreffer tel. 3128

Weekendwacht Suffisantdorp.

Gedurende dit week-end zal in dringende gevallen de heer Janse kunnen worden opgebeld onder No. 5089.

Beursberichten

NEW YORKSE BEURS

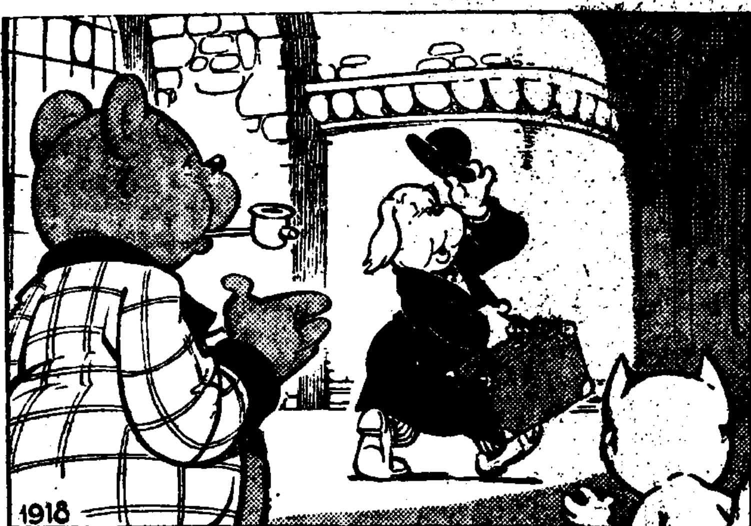
American Tel and Tel	168 1/8
Anaconda	40 1/4
Bethlehem Steel	71
Dupont de Nemours	138
General Electric	46 3/8
General Motors	78
Int. Tel and Tel.	19 1/4
Shell Oil	45 3/4
Standard Oil of New Jersey	88 1/4
U.S. Steel	50 3/4

New York. — Winstnemingen veroorzaakten gisteren op de New Yorkse effectenbeurs koersdalingen tot één punt, doch bij het verder verloop werd de stemming vaster onder invloed van gunstig nieuws uit het bedrijfsleven. Daarna werd de stemming echter onregelmatig en de markt sloot nauwelijks prijshoudend. Aantal verhandelde fondsen 1.186; hoger 428, lager 459; onveranderd 299. Aandelenomzet 2.080.000; obligatie-omzet $ 3,600.000.

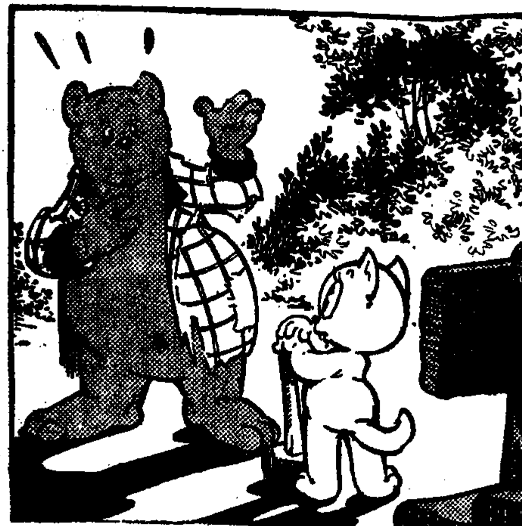
Notering toegestaan

De raad van gouverneurs van de New York Stock Exchange heeft gisteren opneming van de notering toegestaan van 24,327.312 aandelen, elk Nf 50, van de Koninklijke Nederlandse Petroleum. De president van de beurs deelde mede, dat de handel in deze aandelen wordt toegestaan onmiddellijk na de registratie, hetgeen gewoonlijk binnen dertig dagen na de toestemming der notering geschiedt.

Tom Poes en het kunsthars-hart 1818

1918.— De volgende morgen was heer Ollie al vroeg in de weer. Het scheen wel, alsof hij pret in de weddenschap begon te krijgen.

„Een mal idee!" hoorde men hem mompelen, Een Bommel, die doet alsof hij ineens arm is geworden! Alsof iemand daar in zal lopen! Dat gelooft immers geen kind! Maar goed. Als de jonge vriend dat nu eens mee wil maken, zal hij zijn zin hebben".

Hij ging dus ijverig aan het werk, en begon met zijn bediende Joost voor enige dagen met vacantie te sturen. De trouwe knecht pakte verrast en enigzins zorgelijk zijn koffertje en nam afscheid om naar zijn oude tante aan de zee te gaan.

„U moet maar doen, wat U goeddunkt, met Uw welnemen!" sprak hij, de hoed lichtend, „Maar het komt mij voor, dat het de tijden niet zijn voor dit soort grappen, heer Olivier! Houd U mij ten goede!"

Hij stapte waardig de voortuin uit, waar Tom Poes bezig was een groot bord in de grond te slaan, Daar had hij met grote letters op geschilderd! „Kaseel te koop".

Als men iets doet, moet men het goed doen", mompelde hij bij zichzelf. „Pas als iedereen werkelijk denkt, dat hij arm is, zal heer Ollie merken, dat hij geen vrienden heeft. En ik hoop nu maar, dat hij zelf daaraan mee zal werken!"

Nu, dat deed heer Bommel. Niet lang daarna trad hij in de tuin en stelde zich voor Tom Poes op. Hij was gekleed in zijn oudste ruitjesjas, die sinds lang door Joost als stofdoek gebruikt werd en daarnaar ook uitzag.

„Nu, hoe vind je me, jonge vriend?" vroeg hij. „Ben ik zo haveloos genoeg?"